

EVANGELIUM PODLE
MATOUŠE

Mesiášův rodokmen

Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahama:

²Abraham zplodil Izáka,
Izák zplodil Jákoba,
Jákob zplodil Judu a jeho bratry,
³Juda zplodil Perese a Zeracha z Támar,
Peres zplodil Checrona,
Checron zplodil Arama,
⁴Aram zplodil Aminadaba,
Aminadab zplodil Nachšona,
Nachšon zplodil Salmona,
⁵Salmon zplodil Boáze z Rachab,
Boáz zplodil Obéda z Rút,
Obéd zplodil Jišaje,
⁶Jišaj pak zplodil krále Davida.

Král David zplodil Šalomouna z manželky Uriášovy,
⁷Šalomoun zplodil Rechoboáma,
Rechoboám zplodil Abiáše,
Abiáš zplodil Asu,
⁸Asa zplodil Jošafata,
Jošafat zplodil Jehorama,
Jehoram zplodil Uziáše,
⁹Uziáš zplodil Jotama,
Jotam zplodil Achaze,
Achaz zplodil Ezechiáše,
¹⁰Ezechiáš zplodil Manasese,
Manases zplodil Amona,
Amon zplodil Joziáše,

¹¹Joziaš zplodil Jekoniáša a jeho bratry,
a pak přišlo babylonské zajetí.

¹²Po babylonském zajetí Jekoniáš zplodil Salatiela,
Salatiel zplodil Zorobábelu,

¹³Zorobábel zplodil Abiudu,
Abiud zplodil Eliakima,

Eliakim zplodil Azora,

¹⁴Azor zplodil Sádoka,

Sádok zplodil Achima,

Achim zplodil Eliudu,

¹⁵Eliud zplodil Eleazara,

Eleazar zplodil Matana,

Matan zplodil Jákobu

^{16a}Jákob zplodil Josefa, muže Marie,
z níž se narodil Ježíš zvaný Kristus.

¹⁷Celkem tedy bylo čtrnáct pokolení od Abrahama po Davida, čtrnáct pokolení od Davida po babylonské zajetí a čtrnáct pokolení od babylonského zajetí po Krista.

Bůh je s námi

¹⁸Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ale předtím, než se vzali, se ukázalo, že je těhotná z Ducha Svatého. ¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl veřejně zostudit, rozhodl se, že se s ní rozejde v tichosti. ²⁰Když však o tom přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha Svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“

²²To vše se stalo, aby se naplnilo, co Hospodin řekl ústy proroka: ²³„Hle, panna počne a porodí syna a dájí mu jméno Immanuel,“ což se překládá: Bůh je s námi.

²⁴Když se Josef probudil, zachoval se, jak mu přikázal Hospodinův anděl, a vzal si Marii za manželku. Nepoznala ji však až do doby, kdy porodila svého prvorozeného syna, jemuž dal jméno Ježíš.

Mudrcové z Východu

2 Ježíš se narodil v judském Betlémě za dnů krále Heroda. Tehdy do Jeruzaléma přišli mudrcové z Východu. ²„Kde je ten narozený židovský král?“ ptali se. „Spatřili jsme na Východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ ³Když se to doslechl král Herodes, velmi se rozrušil a celý Jeruzalém s ním. ⁴Svolal všechny vrchní kněze a učitele lidu a tázal se jich, kde se má narodit Mesiáš. ⁵„V judském Betlémě,“ odpověděli mu. „Nebot tak je psáno skrze proroka:

⁶„Ty však, Betléme v judské zemi,
nejsi z judských měst vůbec nejmenší,
vždyť právě z tebe Panovník vzejde,
jenž bude pastýřem pro můj lid Izrael.““

⁷Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a vyptával se jich, kdy přesně se jim ta hvězda ukázala. ⁸Potom je poslal do Betléma se slovy: „Jděte a pečlivě vyhledejte to dítě. Jakmile je najdete, oznamte mi to, abych se mu mohl jít poklonit i já.“ ⁹Jakmile vyslechli krále, vyrazili na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, je předcházela, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. ¹⁰Když tu hvězdu spatřili, zmocnila se jich nesmírná radost. ¹¹Vešli do domu, našli dítě s jeho matkou Marií, padli na kolena a klaněli mu. Otevřeli své poklady a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrru. ¹²Když potom od Boha dostali ve snu pokyn, aby se nevraceli k Herodovi, vrátili se do své země jinudy.

Útěk do Egypta

¹³A hle, po jejich odjezdu se Josefovi ve snu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti nepovím. Herodes totiž bude to dítě hledat, aby ho zabil.“ ¹⁴Ještě tu noc tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a odešel do Egypta, ¹⁵kde zůstal až do Herodovy smrti. Tak se naplnilo, co Hospodin promluvil ústy proroka: „Povolal jsem svého Syna z Egypta.“

¹⁶Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, nemirně se rozhněval a dal v Betlémě a v celém okolí povraždit všechny chlapce mladší dvou let, podle času, na který se vyptal mudrců. ¹⁷Tedy se naplnilo slovo proroka Jeremiáše:

¹⁸ „Hlas je slyšet v Ráma,
naříkání, pláč a mnohé úpění.
Ráchel tam pláče nad svými dětmi;
a nedá se utěšit, protože jich už není.“

¹⁹Když potom Herodes zemřel, hle, Hospodinův anděl se ve snu ukázal Josefovi v Egyptě ²⁰a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země. Ti, kdo usilovali o život dítěte, jsou již mrtví.“ ²¹Josef tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a přišel do izraelské země. ²²Uspěšel ale, že v Judsku místo svého otce Heroda kraluje Archelaos, a tak se tam bál jít. Když potom od Boha dostal ve snu pokyn, obrátil se do galilejského kraje. ²³Přišel tam a bydlel ve městě zvaném Nazaret. Tak se naplnila slova proroků, že bude nazýván Nazaretský.

Hlas volajícího

3 V těch dnech začal Jan Křtitel kázat v judské poušti: ²„Čiňte pokání! Nebeské království je blízko!“ ³To je ten, o kterém mluvil prorok Izaiáš, když říkal:

„Hlas volajícího na poušti:
Připravte Pánovu cestu!
Napřimujte jeho stezky!“

⁴Ten Jan nosil oděv z velbloudí srsti, kolem boků měl kožený pás a jeho pokrmem byly kobylinky a lesní med. ⁵Jeruzalém, celé Judsko i celý jordánský kraj tehdy vycházel k němu, ⁶vyznávali své hříchy, a on je křtil v Jordánu.

⁷Když ale uviděl, že se k němu přichází pokřtít mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, jak utéct před přicházejícím hněvem? ⁸Začněte nést ovoce odpovídající vašemu pokání. ⁹A nemyslete, že si můžete říkat: ‚Máme otce Abrahama.‘ Říkám vám, že Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit potomky z tohoto kamení! ¹⁰Sekera je už napřažena ke kořeni stromů. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyfát a vhozen do ohně.“

¹¹Jistě, já vás křtím vodou k pokání, ale ten, který přichází po mně, je silnější než já. Jemu nejsem hoden ani přinést sandály. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. ¹²Už má lopatu v ruce a vyčistí svůj mlat. Svou pšenicí shromáždí do obilnice, ale plevy bude pálit neuhastitelným ohněm!“

Milovaný Syn

¹³Tedy přišel Ježíš z Galileje za Janem k Jordánu, aby se od něj nechal pokřtít. ¹⁴Jan mu v tom ale velmi bránil: „Já potřebuji být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš za mnou?“ ¹⁵Ježíš mu odpověděl: „Nebraň tomu. Takto máme naplnit veškerou spravedlnost.“ A tak mu nebránil.

¹⁶Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody, a hle, otevřela se mu nebesa a spatřil Božího Ducha, jak

sestupuje z nebe jako holubice a přichází na něj. ¹⁷Vtom se z nebe ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“

Je psáno

4 Tehdy byl Ježíš veden Duchem na poušť, aby tam byl pokoušen ďáblem. ²Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. ³Tu k němu přistoupil Pokušítel se slovy: „Jsi-li Boží Syn, řekni, ať se toto kamení promění v chleby.“ ⁴On však odpověděl: „Je psáno: „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.““

⁵Tu ho ďábel vzal do svatého města a postavil ho na vrcholek chrámu. ⁶„Jsi-li Boží Syn,“ řekl, „vrhni se dolů! Je přece psáno:

„Svým andělům přikáže o tobě
a ponesoú tě na rukou,
abys nenarazil nohou na kámen.““

Ježíš mu řekl: „Je také psáno: „Nepokoušej Hospodina, svého Boha.““

⁸Potom ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu ⁹se slovy: „Toto všechno ti dám, když padneš na kolena a pokloníš se mi.“ ¹⁰Tehdy mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Je přece psáno: „Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.““ ¹¹Tenkrát ho ďábel opustil a hle, přistoupili andělé a sloužili mu.

Světlo v Galileji

¹²Když Ježíš uslyšel, že Jan byl uvězněn, vrátil se do Galileje. ¹³Opustil Nazaret a přišel bydlet do Kafarnaum

u moře, v krajinách Zabulon a Neftalí. ¹⁴Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše:

¹⁵„Země Zabulon a země Neftalí,
při cestě k moři, za Jordánem,
Galilea mnoha národů:
¹⁶Lid, který bydlel v temnotě,
uviděl veliké světlo,
obyvatelům krajiny stínu smrti
světlo se zaskvělo.“

¹⁷Od té doby začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání! Nebeské království je blízko!“

¹⁸Jednou se Ježíš procházel podél Galilejského moře a uviděl dva bratry, jak házejí síť do moře. Byli to rybáři Šimon (později zvaný Petr) a jeho bratr Ondřej. ¹⁹Řekl jim: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ ²⁰Oni hned opustili síť a šli za ním. ²¹Poodešel dál a uviděl jiné dva bratry – Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana – jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. Zavolał je ²²a oni hned opustili loď i svého otce a šli za ním.

²³Ježíš pak procházel celou Galileu, učil v jejich synagogách, kázal evangelium o Království a uzdravoval každou nemoc a každý neduh mezi lidmi. ²⁴Zpráva o něm se roznesla i po celé Sýrii, a tak k němu přiváděli všichni nemocní, sužovaní různými neduhy a bolestmi, posedlé, náměsíčníky i ochrnuté a on je uzdravoval. ²⁵A šly za ním veliké zástupy nejen z Galileje, ale i z Dekapole, Jeruzaléma, Judska a Zajordánska.

Blaze vám

5 Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu. Posadil se, a když k němu přistoupili jeho učedníci, ²začal je učit:

- ³„Blaze chudým v duchu,
neboť jim patří nebeské království.
⁴Blaze plačícím,
neboť budou potěšeni.
⁵Blaze mírným,
neboť dostanou zemi za dědictví.
⁶Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti,
neboť budou nasyceni.
⁷Blaze milosrdným,
neboť dojdou milosrdenství.
⁸Blaze čistým v srdci,
neboť uvidí Boha.
⁹Blaze těm, kdo působí pokoj,
neboť budou nazváni Božími dětmi.
¹⁰Blaze pronásledovaným pro spravedlnost,
neboť jim patří nebeské království.

¹¹Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a lživě a zle vás pomlouvat kvůli mně. ¹²Radujte se a jásejte, protože vaše odplata v nebesích je veliká. Takto totiž pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

¹³Vy jste sůl země. Ztratí-li sůl svou chuť, čím bude osolena? Nebude už k ničemu, jen se vyhodí ven a lidé ji pošloupou. ¹⁴Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. ¹⁵Stejně tak se nerozsvěcí lampa, aby ji postavili pod vědro, ale na svícen a tehdy svítí všem, kdo jsou v domě. ¹⁶Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

Naplnění Zákona

¹⁷„Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. ¹⁸Amen, říkám vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, než se to

všechno naplní. ¹⁹Kdokoli by zrušil jedno z těchto nejmenších přikázání a tak by učil lidi, bude v nebeském království považován za nejmenšího. Ale kdokoli by je plnil a učil, ten bude v nebeském království považován za velikého. ²⁰Říkám vám, že pokud vaše spravedlnost nebude o mnoho převyšovat spravedlnost znalců Pisma a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského království.

²¹Slychali jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezabíjej,‘ a kdokoli by někoho zabil, bude vydán soudu. ²²Já vám však říkám, že každý, kdo se bezdůvodně zlobí na svého bratra, bude vydán soudu. Kdokoli by svému bratru řekl: ‚Tupče!‘ bude vydán veleradě, a kdokoli by mu řekl: ‚Blázne!‘ bude vydán pekelnému ohni. ²³Proto když bys přinášel na oltář svůj dar a tam si vzpomněl, že tvůj bratr má něco proti tobě, ²⁴nech svůj dar tam před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem. Teprve potom přijď obětovat svůj dar. ²⁵Se svým odpůrcem se dohodni rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj odpůrce nevydal soudci a soudce zřizenci a byl bys vsazen do vězení. ²⁶Amen, říkám ti: Určitě od tamtud nevyjdeš, dokud nevrátíš poslední haléř.

²⁷Slychali jste, že předkům bylo řečeno: ‚Necizolož,‘ ²⁸Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci. ²⁹Svádí-li tě tvé pravé oko, vylopuj je a zahod' pryč. Je pro tebe lepší, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. ³⁰Svádí-li tě tvá pravá ruka, usekni ji a zahod' pryč. Je pro tebe lepší, aby zahynul jeden tvůj úd, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla.

³¹Také bylo řečeno: ‚Kdo chce zapudit svou manželku, musí jí dát potvrzení o rozvodu.‘ ³²Já vám však říkám, že každý, kdo by se rozvedl s manželkou (kromě případu smilstva), přivádí ji k cizoložství, a každý, kdo si vezme rozvedenou, cizoloží.

³³Slýchali jste také, že předkům bylo řečeno: ‚Nebudeš křivě přísahat‘ a ‚Své sliby Hospodinu splň.‘ ³⁴Já vám však říkám, abyste vůbec nepřisahalí, ani při nebi, protože to je Boží trůn, ³⁵ani při zemi, protože to je podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože to je město toho velikého Krále. ³⁶Nepřísahaej ani na svou hlavu. Nemůžeš přece jediný svůj vlas udělat bílým nebo černým. ³⁷Ať je tedy vaše slovo ‚Ano‘ ano a ‚Ne‘ ne. Co je nad to, je od zlého.

³⁸Slýchali jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko, zub za zub.‘ ³⁹Já vám však říkám, abyste neodporovali zlému člověku. Když tě někdo udeří do pravé tváře, nastav mu i druhou. ⁴⁰Když se s tebou někdo chce soudit, aby tě připravil o košili, nech mu i plášť. ⁴¹Když tě někdo nutí jít s ním jednu míli, jdi dvě. ⁴²Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si od tebe chce půjčit, se neodvracej.

⁴³Slýchali jste, že bylo řečeno: ‚Miluj svého bližního a svého nepřítele měj v nenávisti.‘ ⁴⁴Já vám však říkám: Milujte své nepřátele! Žehnejte těm, kdo vás proklínají, buďte dobří k těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají a pronásledují. ⁴⁵Tak budete synové svého Otce v nebesích. On přece dává svému slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé. ⁴⁶Jakou máte odplatu, když milujete jen ty, kdo milují vás? Nedělají snad totéž i celníci? ⁴⁷A co mimořádného děláte když zdravíte jen své bratry? Nedělají to snad i celníci? ⁴⁸Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebesích.“

Skrytá zbožnost

6 „Dávejte si pozor, abyste nedělali své milosrdné skutky před lidmi tak, aby vás viděli. Jinak totiž nemáte odplatu u svého Otce v nebesích. ²Když prokazuješ milosrdenství chudým, nevytrubuj před sebou, jako to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby sklízeli

chválu od lidí. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. ³Raději, když prokazuješ milosrdenství, ať tvá levice neví, co dělá pravice. ⁴Tak bude tvé milosrdenství vskrytu a tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.

⁵Také když se modlíš, nebuď jako pokrytci. Ti totiž při modlitbě rádi postavají v synagogách a na nárožích ulic, aby se ukazovali lidem. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. ⁶Raději, když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři dveře a modli se ke svému Otci, který je vskrytu. Tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.

⁷Když se tedy modlíte, neříkejte prázdná slova jako pohané, kteří si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. ⁸Nebudte jako oni. Váš Otec ví, co potřebujete, ještě předtím, než ho poprosíte. ⁹Proto se modlete takto:

Otče náš, který jsi v nebesích,
ať se posvěti tvé jméno!

¹⁰Ať přijde tvé království!
Ať se stane tvoje vůle

jako v nebi, tak i na zemi.

¹¹Dej nám dnes náš každodenní chléb

¹²a odpusť nám naše viny,

jako i my odpouštíme našim viníkům.

¹³A neuveď nás do pokušení,
ale vysvobod' nás od zlého.

Neboť tvé je království
i moc i sláva navěky! Amen.

¹⁴Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám. ¹⁵Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.

¹⁶A když se postíte, nebuďte zasmušilí jako pokrytci, kteří hyzdí své tváře, aby ukázali lidem, že se postí. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. ¹⁷Když se postíš, raději si pomaz hlavu olejem a umyj si tvář, ¹⁸aby tvůj

půst nebyl zjevný lidem, ale tvému Otci, který je vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.“

Bůh nebo mamon?

¹⁹„Nehromadte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. ²⁰Raději si hromadte poklady v nebi, kde je mol a rez neničí a zloději nevykopávají ani nekradou. ²¹Vždyť tam, kde máte poklad, budete mít i srdce.

²²Oko je lampou těla. Máš-li přející oko, celé tvé tělo bude zářit. ²³Když je ale tvé oko lakomé, celé tvé tělo bude temné. Pokud je světlo v tobě tmou, jak veliká bude tma?!

²⁴Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.

Nemějte starosti

²⁵Proto vám říkám: Nemějte starost o svůj život ani o své tělo – co budete jíst a pít a co si obléčete. Není snad život víc než jídlo a tělo víc než oblečení? ²⁶Podívejte se na ptáky na obloze. Nesejí, nesklízejí, neshromažďují do stodol, ale váš nebeský Otec je živí. Nejste snad vy mnohem dražší? ²⁷Copak si někdo z vás samými starostmi prodlouží život o jediný den? ²⁸A proč si děláte starosti s oblečením? Pomyšlete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ²⁹ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vsí své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich. ³⁰Jestliže tedy Bůh takto obléká polní travu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neoblékne snad mnohem spíš vás, vy malověrní?

³¹Nemějte tedy starosti. Neříkejte: „Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si obléčeme?“ ³²Všechny ty věci vyhledávají pohané, ale váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete.

³³Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno. ³⁴Nemějte starost o zítřek; zítřek bude mít své vlastní starosti. Den má dost svého trápení.“

Jak chcete, aby se chovali k vám...

7 „Nesudte, abyste nebyli souzeni. ²Jakým soudem totiž soudíte, takovým budete souzeni, a jakou mírou měříte, takovou vám bude zase odměněno. ³Proč vidíš třísku v oku svého bratra, ale trámu ve vlastním oku si nevšímáš? ⁴Jak můžeš říci svému bratru: „Nech mě, ať ti vytáhnu z oka třísku,“ a přitom máš sám v oku trám! ⁵Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka, a tehdy prohlédneš, abys vytáhl třísku z oka svého bratra.

⁶Nedávejte svaté věci psům a neházejte své perly svíním; jinak je zašlapou, otočí se a roztrhají vás.

⁷Proste a bude vám dáno, hleďte a naleznete, tučte a bude vám otevřeno. ⁸Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tučte, bude otevřeno. ⁹Kdo z vás je takový člověk, že podá svému synu kámen, když tě poprosí o chléb? ¹⁰A když poprosí o rybu, dáš mu snad hada? ¹¹Jestliže tedy vy, kteří jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré věci těm, kdo ho prosí?

¹²Chovejte se k lidem přesně tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám. Právě v tom spočívá Zákon i Proroci.“

Poznáte je po ovoci

¹³„Vcházejte těsnou branou. Prostorná brána a široká cesta vede do záhuby a kdekdo tudy kráčí. ¹⁴Těsná brána a úzká cesta však vede k životu a málokdo ji nachází.

¹⁵Dávejte si pozor na falešné proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouše, ale uvnitř jsou to draví vlci. ¹⁶Poznáte je po jejich ovoci. Sklízejí se snad hrozny z trní

a fíky z bodláčí? ¹⁷Tak tedy každý dobrý strom nese dobré ovoce a špatný strom nese zlé ovoce. ¹⁸Dobrý strom nemůže nést zlé ovoce, stejně jako špatný strom nemůže nést dobré ovoce. ¹⁹Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá vyřazen a vhozen do ohně. ²⁰A tak tedy: poznáte je po jejich ovoci.

²¹Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce v nebesích. ²²Mnozí mi v onen den řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprorokovali? Nevymítali jsme ve tvém jménu démony? Nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?‘ ²³A tehdy jim jasné řeknu: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě vy, kdo pácháte zlo!‘

²⁴Každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále. ²⁵Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům, ale nespádl, protože byl založen na skále. ²⁶Každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude však podobný bláznovi, který svůj dům postavil na písku. ²⁷Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům a spadl a jeho pád byl hrozný.“

²⁸Když Ježíš dokončil tuto řeč, zástupy žasly nad jeho učením. ²⁹Učil je totiž jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma.

Naše neduhy snál

8 Když pak sestupoval z hory, šly za ním veliké zástupy. ²Vtom přišel jeden malomocný a klaněl se mu se slovy: „Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mě očistit.“ ³Ježíš vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci to. Buď čistý!“ A jeho malomocenství bylo ihned očistěno. ⁴Tehdy mu Ježíš řekl: „Dej pozor, abys to nikomu neříkal. Jdi ale, ukaž se knězi a obětuj Bohu dar, který přikázal Mojžíš – na svědectví pro ně.“

⁵A když Ježíš vcházel do Kafarnaum, přistoupil k němu římský setník a prosil ho: „Pane, můj služebník leží doma raněn mrtvicí a strašně trpí.“ ⁷Ježíš mu řekl: „Já přijdu a uzdravím ho.“ ⁸Setník však odpověděl: „Pane, nezasloužím si, abys vešel pod mou střechu. Řekni jen slovo a můj služebník bude uzdraven.“ ⁹Sám jsem přece člověk, který podléhá velení a velí vojákům. Když někomu řeknu ‚Jdi,‘ jde; když řeknu jinému ‚Přijď,‘ přijde; když řeknu svému otroku ‚Udělej to,‘ udělá to.“ ¹⁰Ježíš, překvapen tím, co uslyšel, řekl těm, kdo šli za ním: „Amen, říkám vám, takovou víru jsem nikdy v Izraeli nenašel!“ ¹¹Říkám vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v nebeském království, ¹²ale synové království budou vyvrženi do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹³Tomu setníkovi pak Ježíš řekl: „Jdi. Ať se ti stane, jak jsi uvěřil.“ A v tu chvíli byl jeho služebník uzdraven.

¹⁴Když potom Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl tam jeho tchyni, jak leží s horečkou. ¹⁵Dotkl se její ruky, horečka jí opustila a ona vstala a začala je obsluhovat. ¹⁶Večer k němu přivedli mnoho lidí posedlých démony a on ty duchy vymítal slovem a všechny nemocné uzdravil. ¹⁷Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše: „Naše neduhy snál a naše nemoci nesl.“

Co je to za člověka?

¹⁸Když Ježíš kolem sebe uviděl veliké zástupy, přikázal učedníkům, aby se přeplavili na druhou stranu. ¹⁹Tehdy k němu přistoupil jeden znalec Písma se slovy: „Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš.“ ²⁰Ježíš mu odpověděl: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil.“ ²¹Jiný z jeho učedníků mu řekl: „Pane, dovol mi nejdřív odejít a pochovat svého otce.“

²²Ježíš mu odpověděl: „Pojď za mnou a nech mrtvé pochovávat své mrtvé.“

²³Potom nastoupil na loď a jeho učedníci za ním. ²⁴Na moři se náhle strhla velká bouře, takže se vlny valily přes loď. On ale spal. ²⁵Přistoupili tedy a vzbudili ho: „Pane, zachraň nás, vždyť umíráme!“ ²⁶Ježíš jim řekl: „Proč se bojíte, malověrní?“ Vstal, okřikl vítr i moře a nastal naprostý klid. ²⁷Učedníci byli ohromeni. „Co je to za člověka?!“ ptali se jeden druhého. „Vždyť ho poslouchá i vítr a moře!“

Stádo vepřů

²⁸Když se pak přeplavil na druhou stranu do kraje Gerzenců, střetli se s ním dva posedlí, kteří vyšli z hrobů. Byli tak nebezpeční, že tou cestou ani nemohl nikdo chodit. ²⁹Začali křičet: „Ježíši, Boží Synu, co je ti po nás? Přišel jsi nás předčasně trýznit?“ ³⁰Opodál se páslo veliké stádo vepřů. ³¹Ti démoni ho prosili: „Když nás vymítáš, nech nás odejít do toho stáda vepřů.“

³²„Jděte!“ řekl jim, a tak vyšli, vstoupili do toho stáda vepřů a celé to stádo se rozeběhlo ze srázu dolů do moře, kde utonulo. ³³Pasáci těch vepřů utekli, a když přišli do města, všechno to o těch posedlých vyprávěli. ³⁴Celé město hned vyšlo Ježíšovi naproti, a jakmile ho uviděli, žádali ho, ať opustí jejich kraj.

Co je snadnější?

9 Nastoupil tedy na loď, přeplavil se a přišel do svého města. ²Vtom k němu přinesli ochrnutého člověka na nosítkách. Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Vzchop se, synu. Tvé hříchy jsou odpuštěny.“

³Někteří znalci Písma si řekli: „Ten člověk se rouhá!“ Ježíš ale znal jejich myšlenky, a tak se jich zeptal: „Proč si hned myslíte něco zlého? ⁵Co je podle vás snadnější

řici: ‚Jsou ti odpuštěny hříchy,‘ anebo: ‚Vstaň a chod‘? ⁶Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpuštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému – „Vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů.“ ⁷A on vstal a odešel domů. ⁸Když to uviděly zástupy, byly ohromeny a vzdaly slávu Bohu, který dal lidem takovou moc.

Nové víno

⁹Cestou odtud Ježíš uviděl člověka jménem Matouš, jak sedí na celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou,“ a on vstal a šel za ním. ¹⁰Když pak Ježíš stoloval v jeho domě, přišlo tam mnoho celníků a různých hříšníků a stolovali s Ježíšem a jeho učedníky.

¹¹Uviděli to farizeové a řekli jeho učedníkům: „Jak to, že váš mistr jí s celníky a hříšníky?“ ¹²Ježíš to uslyšel a odpověděl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. ¹³Jděte a přemýšlejte, co znamená: ‚Milosrdenství chci, ne obět.‘ Nepřišel jsem k pokání volat spravedlivé, ale hříšníky.“

¹⁴Potom k němu přišli učedníci Jana Křtitele. „Jak to, že my a farizeové se postíme často, ale tvoji učedníci se nepostí?“ ptali se. ¹⁵Ježíš jim odpověděl: „Mohou ženichovi přátelé truchlit, dokud je ženich ještě s nimi? Přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy se budou postit.

¹⁶Nikdo nepřišívá na starý plášť záplatu z nové látky. Taková výplň odtrhne i kus roucha a díra bude ještě horší. ¹⁷Také se nelije nové víno do starých nádob. Jinak se nádoby roztrhnou, víno se vylije a nádoby se zničí. Nové víno se lije do nových nádob a tak se obojí zachová.“

Každou nemoc, každý neduh

¹⁸Zatímco k nim takto mluvil, náhle k němu přistoupil představený synagogy a klaněl se mu slovy: „Moje dcera právě zemřela. Pojď ale, vlož na ni ruku a bude

žít!“¹⁹ Ježíš tedy vstal a šel za ním a jeho učedníci také.
²⁰Náhle se zezadu přiblížila žena, která dvanáct let trpěla krvácením, a dotkla se cípu jeho roucha. ²¹Řekla si totiž: „Jestli se jen dotknu jeho roucha, budu uzdravena.“²² Ježíš se otočil, a když ji uviděl, řekl: „Vzchop se, dcero. Tvá víra tě uzdravila.“ A od té chvíle byla zdravá.

²³Mezitím Ježíš dorazil k domu představeného synagogy. Když uviděl hudebníky a hlučný zástup kvílících, ²⁴řekl jim: „Odejděte! Ta dívka neumřela, jenom spí.“ Jen se mu ale vysmívali. ²⁵Když byl zástup konečně pryč, Ježíš vešel dovnitř, vzal ji za ruku a ta dívka vstala. ²⁶Zpráva o tom se roznesla po celé zemi.

²⁷Cestou odtud šli za Ježíšem dva slepci a křičeli: „Smiluj se nad námi, synu Davidův!“²⁸ Když došel domů, slepci přišli za ním. „Věříte, že to dokážu?“ zeptal se jich Ježíš. „Ano, Pane,“ odpověděli. ²⁹Dotkl se tedy jejich očí a řekl: „Ať se vám stane podle vaší víry!“³⁰ Vtom se jim otevřely oči. Ježíš je přísně napomenul: „Dejte pozor, ať se to nikdo nedozví.“³¹ Ale oni šli a roznesli zprávu o něm po celé zemi.

³²Zatímco odcházeli, náhle k němu přivedli němého člověka posedlého démonem. ³³Když pak byl ten démon vyhnán a němý začal mluvit, zástupy užasly a říkali: „Něco takového je v Izraeli nevidáno!“³⁴ Farizeové ale říkali: „Vymítá demony knížetem démonů.“

³⁵Takto Ježíš obcházel všechna města a vesnice, vyučoval v jejich synagogách, kázal evangelium o Království a uzdravoval každou nemoc a každý neduh mezi lidmi. ³⁶Když se díval na zástupy, byl pohnut soucitem k nim, protože byli znavení a zmatení jako ovce bez pastýře. ³⁷Tedy řekl svým učedníkům: „Žeň je obrovská, ale dělníků málo. ³⁸Proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.“

Jako ovce mezi vlky

10 Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh. ²A toto jsou jména dvanácti apoštolů:

Nejprve Šimon zvaný Petr a jeho bratr Ondřej,
 Jakub Zebedeův a jeho bratr Jan,
³Filip a Bartoloměj,
 Tomáš a celník Matouš,
 Jakub Alfeův a Lebeus přezdívaný Tadeáš,
⁴Šimon Kananita a Jidáš Iškariotský,
 který ho potom zradil.

⁵Těchto dvanáct Ježíš vyslal s těmito pokyny: „Nechoďte na cestu pohanů, nevstupujte do města Samaritánů, ⁶ale raději jděte ke ztraceným ovcím z Izraelova domu. ⁷Jděte a ohlašujte: ‚Nebeské království je blízko!‘⁸ Nemocné uzdravujte, malomocné očišťujte, mrtvé křiste, demony vymítejte. Zdarma jste dostali, zdarma dejte. ⁹Neberte si na cestu zlato, stříbro ani peníze do opasků ¹⁰ani mošnu ani náhradní košile ani sandály ani hůl – dělník si přece zaslouží pokrm.

¹¹Když přijдете do města nebo vesnice, najděte tam hodného člověka a zůstaňte u něj, dokud neodejdete. ¹²Když přicházíte do domu, popřejte mu pokoj. ¹³Bude-li toho ten dům hoden, pak ať váš pokoj přejde na něj. Nebude-li hoden, ať se váš pokoj vrátí k vám. ¹⁴Pokud vás někdo nepřijme a nebude poslouchat vaše slova, vyjděte z toho domu nebo města a setřeste si z nohou i jeho prach. ¹⁵Amen, říkám vám, že v soudný den bude sodomskému a gomorskému kraji lehčeji než takovému městu.

¹⁶Posílám vás jako ovce mezi vlky, proto buďte chytří jako hadi a nevinní jako holubice. ¹⁷Dejte si pozor na lidi,

protože vás budou vydávat soudům a bičovat vás ve svých shromážděních. ¹⁸Kvůli mně vás povedou i před vládce a krále, na svědectví pro ně a pro národy. ¹⁹Když vás jim vydají, nestarejte se, jak a co máte říkat. Co máte říci, vám bude dáno v tu chvíli. ²⁰Nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás.

²¹Bratr bratra i otec syna tehdy vydá na smrt, děti povstanou proti svým rodičům a zabijí je. ²²Kvůli mému jménu vás budou všichni nenávidět, ale kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn. ²³Když vás budou pronásledovat v jednom městě, utečte do jiného. Amen, říkám vám, že neprojdete izraelská města, než přijde Syn člověka.

²⁴Není učedník nad mistra ani služebník nad svého pána. ²⁵Pro učedníka je dost na tom, když bude jako jeho mistr a služebník jako jeho pán. Jestliže hospodáře nazvali Belzebubem, čím spíše jeho domácí?

²⁶Nebojte se jich. Není totiž nic skrytého, co nebude zjeveno, ani nic tajného, co nebude poznáno. ²⁷Co vám říkám ve tmě, mluve na světle; co slyšíte šeptat do ucha, hlásejte ze střeš! ²⁸Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou. Raději se bojte Toho, který může duši i tělo zahubit v pekle. ²⁹Neprodávají se snad dva vrabci za haléř? Přitom ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. ³⁰Vám jsou ale spočítány i všechny vlasy na hlavě! ³¹Proto se nebojte. Jste dražší než mnoho vrabců.

³²Kdokoli mne vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem v nebesích. ³³Kdo by mne ale před lidmi zapřel, toho i já zapřu před svým Otcem v nebesích.

³⁴Nemyslete si, že jsem přišel, abych na zem přinesl pokoj. Nepřišel jsem přinést pokoj, ale meč. ³⁵Přišel jsem, abych rozdělil člověka proti jeho otci, dceru proti matce a snachu proti tchyni. ³⁶Člověk bude mít nepřátele ve vlastní rodině.'

³⁷Kdo má rád otce nebo matku více nežli mne, není mě hoden. Kdo má rád syna nebo dceru více nežli mne, není mě hoden. ³⁸Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mne, není mě hoden. ³⁹Kdo nalezne svou duši, ten ji ztratí, a kdo ztratí svou duši kvůli mně, ten ji nalezne.

⁴⁰Kdo vás přijímá, ten přijímá mne, a kdo přijímá mne, přijímá Toho, který mě poslal. ⁴¹Kdo přijímá proroka jakožto proroka, dostane odplatu proroka. Kdo přijímá spravedlivého jakožto spravedlivého, dostane odplatu spravedlivého. ⁴²Kdokoli podá jednomu z těchto maličkých jen pohár studené vody, aby se napil, protože je to můj učedník, amen, říkám vám, že nepřijde o svou odplatu.'

11 Když Ježíš dokončil tyto pokyny svým dvanácti učedníkům, odešel odtud, aby učil a kázal v jejich městech.

Více než prorok

¹Jan se ve vězení doslechl o Kristových skutcích a poslal dva ze svých učedníků ²s otázkou: „Jsi Ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ ³Ježíš jim odpověděl: „Jděte a vyprávějte Janovi, co tu slyšíte a vidíte: ⁴slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou čistí, hluchí slyší, mrtví se křísí a chudým se káže evangelium. ⁵A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje.“

⁶A když ti muži odešli, Ježíš promluvil k zástupům o Janovi: „Co jste si přišli do pouště prohlédnout? Třtinu větrem se klátící? ⁷Na co jste se šli podívat? Na člověka v nádherných šatech? Ti, kdo nosí nádherné šaty, jsou k vidění v královských domech. ⁸Na co jste se tedy šli podívat? Na proroka? Ano, říkám vám, a více než na proroka. ⁹Toto je ten, o kterém je psáno:

„Hle, posílám svého posla před tváří tvou, jenž připraví tvou cestu před tebou.“

¹¹Amen, říkám vám, žádné ženě se nenarodil nikdo nad Jana Křtitele, ale kdo je nejmenší v nebeském království, je větší než on. ¹²Ode dnů Jana Křtitele až dosud nebeské království snáší násilí a násilníci je uchvacují. ¹³Až po Jana o tom prorokovali všichni Proroci i Zákon. ¹⁴Jste-li to ochotni přijmout, on je ten Eliáš, který měl přijít. ¹⁵Kdo má uši k slyšení, slyš.

¹⁶Ke komu mám ale přirovnat toto pokolení? Podobá se dětem, které sedí na návsi a volají na druhé:

¹⁷„Pískali jsme vám, a netančili jste; naříkali jsme, a neplakali jste!“

¹⁸Jan totiž přišel, nejedl a nepil, a oni říkají: „Je posedlý!“ ¹⁹Přišel Syn člověka, jí a pije, a říká: „Podívejte, zřout a pít je vina, přítel celníků a hříšníků!“ Důkazem Moudrosti jsou ale její děti.“

Pojďte ke mně

²⁰Městům, ve kterých se stalo nejvíce jeho zázraků, tehdy začal vyčítat, že nečinila pokání: ²¹„Běda tobě, Korozaim, běda tobě, Betsaido! Kdyby se zázraky, které se dějí u vás, staly v Týru a Sidonu, dávno by činili pokání v pytlčině a popelu.“ ²²Říkám vám: Týru a Sidonu bude v soudný den lehčeji než vám! ²³A ty, Kafarnaum, které jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla budeš svrženo. Vždyť kdyby se zázraky, které se dějí v tobě, staly v Sodomě, zůstala by stát až dodnes. ²⁴Říkám vám: Sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.“

²⁵V té době Ježíš řekl: „Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvnatům.“ ²⁶Jistě, Otče, neboť tak se ti zalíbilo. ²⁷Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec, a ani Otec nikdo nezná, jedině Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.

²⁸Pojďte ke mně, všichni upracovaní a obtěžkaní, a já vám dám odpočinout. ²⁹Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný v srdci, a vaše duše najdou odpočinutí. ³⁰Mé jho je totiž příjemné a mé břemeno lehké.“

Pán soboty

12 Jednou v sobotu Ježíš procházel obilím. Jeho učedníci dostali hlad, a tak začali trhat klasy a jíst. ²Když to uviděli farizeové, řekli mu: „Podívej se, tvoji učedníci dělají, co se v sobotu nesmí!“ ³On jim však řekl: „Copak jste nečetli, co udělal David, když se svými muži dostal hlad? ⁴Jak vešel do Božího domu a jedl posvátné chleby předložení, které nesměl jíst on ani jeho muži, ale pouze samotní kněží? ⁵A nečetli jste v Zákoně ani to, že kněží svou sobotní práci v chrámu znesvěcují sobotu, a jsou nevinní? ⁶Říkám vám ale, že zde je někdo větší nežli chrám. ⁷Kdybyste věděli, co znamená: ‚Milosrdenství chci, a ne obět,‘ neodsuzovali byste nevinné.“ ⁸Syn člověka je totiž pánem i nad sobotou.“

⁹Odešel odtud a přišel do jejich synagogy. ¹⁰Byl tu jeden člověk s ochrnutou rukou, a tak se Ježíše vyptávali, zda se smí v sobotu uzdravovat, aby ho mohli obvinít. ¹¹On jim však řekl: „Je snad mezi vámi takový člověk, že kdyby měl jednu ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, nevzal by ji a nevytáhl? ¹²O co cennější je člověk než ovce? A proto se v sobotu smí konat dobro.“ ¹³Tehdy řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá jako ta druhá.

Hle, můj služebník

¹⁴Farizeové se odešli radit, jak by ho zničili, ¹⁵ale Ježíš se to dozvěděl a odešel odtud. Šly za ním veliké zástupy a on je všechny uzdravil. ¹⁶Přísně je však napomínal, aby ho neuváděli ve známost. ¹⁷Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše:

- ¹⁸ „Hle, můj služebník, jehož jsem vyvolil,
můj milovaný, jehož jsem si z duše oblíbil.
Na něj pološím svého Ducha,
on oznámí spravedlnost národům.
¹⁹ Nebude se hádat ani křičet,
jeho hlas na ulicích slyšet nebude.
²⁰ Nalomenou třtinu nedolomí
a doutnající knot neuhasí,
dokud nedovede spravedlnost k vítězství.
²¹ A v jeho jménu bude naděje národů.“

Ježíš a Belzebub

²² Potom k němu přivedli slepého a němého člověka posledního démonem a on ho uzdravil, takže ten slepý a němý mluvil a viděl. ²³ Všechny zástupy žasly: „Není snad tohle ten Syn Davidův?“ ²⁴ Když to uslyšeli farizeové, řekli: „Tenhle nevymítá demony jinak než Belzebubem, knížetem démonů!“

²⁵ Ježíš ale znal jejich myšlenky, a tak jim řekl: „Každé království rozdělené samo proti sobě zpustne a žádné město nebo dům rozdělený proti sobě neobstojí. ²⁶ Vymítá-li satan satana, je rozdělen sám proti sobě. Jak tedy obstojí jeho království? ²⁷ A pokud já vymítám demony Belzebubem, kým je vymítají vaši synové? Oni proto budou vašimi soudci. ²⁸ Vymítám-li však demony Božím Duchem, jistě k vám přišlo Boží království. ²⁹ Jak může někdo vejít do silákovy domu a uloupit jeho majetek, pokud toho siláka nejdříve nespoutá? Teprve tehdy vyloupí jeho dům. ³⁰ Kdo není se mnou, je proti mně; kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.“

³¹ Proto vám říkám: Každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu lidem odpuštěno nebude. ³² Kdokoli by řekl slovo proti Synu člověka, bude

mu odpuštěno, ale kdokoli by mluvil proti Duchu Svätému, tomu nebude odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím.

³³ Šlechtěte strom a jeho ovoce bude dobré. Nechte strom zplañet a jeho ovoce bude zlé. Strom se přece pozná po ovoci. ³⁴ Plemeno zmiij! Jak byste mohli mluvit dobré věci, když jste zlí? Co na srdci, to na jazyku! ³⁵ Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce to dobré, zlý člověk vynáší ze zlého pokladu zlé. ³⁶ Říkám vám ale, že z každého prázdného slova, které lidé řeknou, budou skládat účty v soudný den. ³⁷ Svými vlastními slovy budete ospravedlněn, svými vlastními slovy budeš odsouzen.“

Zlé pokolení

³⁸ Tehdy mu někteří ze znalců Písma a farizeů odpověděli: „Mistře, chceme od tebe vidět nějaké znamení.“ ³⁹ On jim však řekl: „Zlé a cizoložné pokolení vyžaduje znamení, ale žádné znamení nedostane – kromě znamení pro roka Jonáše. ⁴⁰ Jako byl Jonáš tři dny a tři noci v útrobach velryby, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země. ⁴¹ Obyvatelé Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde je někdo víc než Jonáš. ⁴² Královna Jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde je někdo víc než Šalomoun.“

⁴³ Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po vyprahlých místech a hledá odpočinek, ale nenachází. ⁴⁴ Tehdy si řekne: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘ A když přijde a nalezne ho vymetený a ozdobený, ale prázdný, ⁴⁵ jde a přibere k sobě sedm jiných duchů, horších než je sám. Pak vejdou dovnitř, zabydlí se tam a nakonec tomu člověku bude hůře než na začátku. Tak tomu bude i s tímto zlým pokolením.“

Ježíšova rodina

⁴⁶A zatímco ještě mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku, neboť s ním chtěli promluvit. ⁴⁷Někdo mu řekl: „Pohled, tvá matka a tví bratři stojí venku. Chtějí s tebou mluvit.“ ⁴⁸On mu však odpověděl: „Kdo je má matka? Kdo jsou mí bratři?“ ⁴⁹Ukázal rukou na své učedníky a řekl: „Pohled, má matka a mí bratři.“ ⁵⁰Kdokoli plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr, má sestra, má matka.“

Podobenství o rozséváči

13 Toho dne Ježíš vyšel z domu a posadil se u moře. ²Sešly se k němu tak veliké zástupy, že nastoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu ³a on jim v podobenstvích vyprávěl o mnoha věcech. Řekl: „Hle, vyšel rozséváč, aby rozséval. ⁴A jak rozséval, některá semena padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je. ⁵Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla dost země, a ihned vzešla, protože země neměla hloubku. ⁶Když pak vyšlo slunce, spálilo je, a protože neměla kořen, uschla. ⁷Jiná zas padla do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je. ⁸Ještě jiná však padla na dobrou půdu a vydala úrodu – některé stonásobnou, jiné šedesátinásobnou a jiné třicetinásobnou. ⁹Kdo má uši k slyšení, slyš.“

¹⁰Tedy k němu přistoupili učedníci a ptali se: „Proč s nimi mluvíš v podobenstvích?“ ¹¹Odpověděl jim: „Vám je dáno poznat tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. ¹²Tomu, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má. ¹³Proto k nim mluvím v podobenstvích, že vidí, ale nevidí, a slyší, ale neslyší ani nerozumějí. ¹⁴Naplňuje se na nich Izaiášovo proroctví:

„Na vlastní uši uslyšíte, ale nepochopíte,
na vlastní oči uvidíte, ale neprohlédnete.

¹⁵Neboť srdce tohoto lidu ztuhnělo; ušima ztěžka slyšeli a oči pevně zavřeli, jen aby očima neviděli, a nebya neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, abych je nemohl uzdravit.“

¹⁶Ale blaze vašim očím, že vidí, a vašim uším, že slyší. ¹⁷Amen, říkám vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, co vy vidíte, ale neviděli, a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli.

¹⁸Poslechněte si tedy význam podobenství o rozséváči: ¹⁹Ke každému, kdo slyší slovo o Království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, co bylo zaseto do jeho srdce. To je ten, u koho bylo zaseto podél cesty. ²⁰Na skalnaté zemi je zaseto u toho, kdo slyší Slovo a hned je s radostí přijímá, ²¹ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Jakmile kvůli Slovu nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadá. ²²Do trní je zaseto u toho, kdo slyší Slovo, ale starostí tohoto světa a oklamání bohatstvím to slovo dusí, a tak se stává neplodným. ²³Do dobré země je zaseto u toho, kdo slyší Slovo a rozumí a který opravdu přináší úrodu: někdo stonásobnou, jiný šedesátinásobnou a jiný třicetinásobnou.“

Jiná podobenství o Království

²⁴Předložil jim i jiné podobenství: „Nebeské království se podobá člověku rozsívajícímu na svém poli dobré semeno. ²⁵Ale zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, naseł mezi pšenici koukol a odešel. ²⁶Když pak vzešla stébła a přinesla úrodu, tehdy se ukázal i koukol. ²⁷Služebníci toho hospodáře tedy přišli a ptali se ho: ‚Pane, nenasel jsi na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal ten koukol?‘ ²⁸Odpověděl jim: ‚To udělal nepřítel.‘ Služebníci se zeptali: ‚Chceš tedy, abychom šli a vytrhali jej?‘ ²⁹Ale on řekl: ‚Nikoli,

protože byste při trhání koukolu mohli vytrhnout i pšenici.³⁰Nechte obojí růst spolu až do žně. V čas žně řeknu žencům: Vytrhejte nejdříve koukol a svažte do snopků ke spálení. Pšenici ale shromážděte do mé obilnice.“

³¹Předložil jim ještě jiné podobnosti: „Nebeské království je podobné hořčičnému zrnku, které člověk vzal a zasel na svém poli.³²To zrnko je sice nejmenší ze všech semen, ale když vyroste, je větší než jiné byliny a je z něj strom, takže ptáci přiletí a uhnízdí se v jeho větvích.“

³³Pověděl jim ještě jiné podobnosti: „Nebeské království je podobné kvasu, který žena vzala a zadělala do tří měřic mouky, až nakonec všechno zkvasilo.“

³⁴To všechno Ježíš zástupům vyprávěl v podobnostech. Jinak než v podobnostech k nim vůbec nemluvil.³⁵Tak se naplnilo slovo proroka:

„Otevřu svá ústa v podobnostech,
budu vyprávět věci skryté od stvoření světa.“

³⁶Tehdy Ježíš propustil zástupy a šel domů. Tam za ním přišli jeho učedníci a žádali: „Vysvětlí nám to podobnosti o koukolu na poli.“³⁷Odpověděl jim: „Rozséváč dobrého semene je Syn člověka,³⁸pole je tento svět, dobré semeno jsou synové Království a koukol jsou synové toho zlého.³⁹Nepřítel, který je rozsívá, je ďábel, žeň je konec tohoto světa a ženci jsou andělé.⁴⁰Jako se tedy sbírá koukol a spaluje se v ohni, tak to bude při konci tohoto světa.⁴¹Syn člověka pošle své anděly a ti vyberou z jeho království všechno pohoršující, totiž ty, kdo páchají zlo,⁴²a uvrhnou je do ohnivě pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.⁴³Spravedliví tehdy zazáří v království svého Otce jako slunce. Kdo má uši k slyšení, slyš.

⁴⁴Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli, který když člověk nalezl, skryl ho a kvůli radosti z něj jde, prodává všechno, co má, a kupuje to pole.

⁴⁵Nebeské království je podobné kupci hledajícímu krásné perly,⁴⁶kteřý když našel jednu velmi vzácnou perlu, šel, prodal všechno, co měl, a koupil ji.

⁴⁷Nebeské království je podobné vlečné síti hozené do moře, nabírající všechny druhy ryb,⁴⁸kteřou, když se naplnila, rybáři vytáhli na břeh, sedli si a shromáždili to, co bylo dobré, do nádob, ale špatné vyhodili pryč.⁴⁹Totéž se bude dít při konci tohoto světa. Vyjdou andělé a oddělí zlé zprostřed spravedlivých⁵⁰a vrhnou je do ohnivě pece. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

⁵¹Ježíš se jich zeptal: „Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli mu: „Ano, Pane.“⁵²Nato jim řekl: „Každý učitel vyučený o nebeském království je proto podobný hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré věci.“

Prorok beze cti

⁵³Když Ježíš dokončil tato podobnosti, šel odtud.⁵⁴Přišel do svého domovského města a učil je v jejich synagoze tak, že žaslí a říkali: „Odkud má tenhle takovou moudrost a zázračné schopnosti?⁵⁵Není to snad syn toho tesaře? Nejmenuje se jeho matka Marie a jeho bratři Jakub, Jozes, Šimon a Juda?⁵⁶Nejsou snad všechny jeho sestry u nás? Odkud tedy má všechny tyto věci?“⁵⁷A tak se nad ním pohoršovali.

Ježíš jim řekl: „Prorok není beze cti, jedině ve své vlasti a ve vlastním domě.“⁵⁸A kvůli jejich nevěře tam nevykonalo mnoho zázraků.

Přines mi jeho hlavu!

14 V tu dobu uslyšel zprávu o Ježíši i tetrarcha Herodes.² „To je Jan Křtitel!“ řekl svým služebníkům. „Vstal z mrtvých, a proto se skrze něj dějí zázraky.“³Herodes totiž Jana zatkł, spoutal a uvěznil kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa,⁴protože Jan mu říkal:

„Tvůj sňatek s ní je nezákonný!“ ⁵Herodes ho tedy chtěl zabít, ale bál se zástupu, protože ho měli za proroka.

⁶Dcera té Herodiady pak na oslavě Herodových narozenin tančila uprostřed hodovníků a Herodovi se tak zalíbila, ⁷že jí přísahal splnit jakékoli přání. ⁸Předem navedena svou matkou mu tedy řekla: „Přines mi na této míse hlavu Jana Křtitele!“ ⁹Králi se to nelíbilo, ale kvůli přísaze a kvůli svým hostům poručil, ať jí to splní. ¹⁰Poslal tedy kata, aby Jana ve vězení stál. ¹¹Když na míse přinesli jeho hlavu, dali jí té dívce a ta ji odnesla matce. ¹²Později přišli Janovi učedníci, vzali tělo a pochovali je. Potom šli a pověděli to Ježíšovi.

Pět chlebů a dvě ryby

¹³Když to Ježíš uslyšel, odplavil se odtud o samotě na pusté místo. Jakmile se to doslechly zástupy, vypravily se za ním pěšky z měst. ¹⁴Když Ježíš vystoupil z loďky, uviděl veliký zástup lidí. Byl naplněn soucitem k nim a uzdravoval jejich nemocné.

¹⁵Večer pak k němu přišli jeho učedníci. „Tohle místo je pusté a už je dost pozdě,“ říkali. „Propusť zástupy, ať si jdou do vesnic koupit něco k jídlu.“ ¹⁶Ježíš jim řekl: „Nemusejí odcházet. Vy jim dejte najíst.“ ¹⁷„Nic tu nemáme,“ namítli, „jen pět chlebů a dvě ryby.“ ¹⁸Tehdy jim řekl: „Přineste mi je!“

¹⁹Nechal zástup posadit na trávě, vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal a dával ty chleby učedníkům a učedníci zástupům. ²⁰A tak se všichni najedli do sytosti. Potom posbírali nalámané kousky, které zbyly: dvanáct plných košů. ²¹Jedlo tam tehdy kolem pěti tisíc mužů kromě žen a dětí.

To jsem já!

²²Ježíš pak své učedníky hned přinutil, ať nastoupí na loď a jedou napřed na druhou stranu, zatímco on propustí

zástupy. ²³Když zástupy propustil, vystoupil o samotě na horu, aby se modlil. Pozdě večer tam zůstal sám. ²⁴Loď už byla uprostřed moře, zmítána vlnami, protože vítr vál proti nim. ²⁵Nad ránem k nim pak Ježíš kráčel pěšky po moři. ²⁶Když ho učedníci uviděli, jak kráčí po moři, vyděsili se. „To je přízrak!“ křičeli strachy.

²⁷Ježíš na ně ihned promluvil: „Vzchopte se, to jsem já! Nebojte se.“ ²⁸Petr mu odpověděl: „Pane, jestli jsi to ty, přikáž, ať k tobě přijdu po vodě.“ ²⁹On řekl: „Pojď!“ Petr tedy vystoupil z lodi a kráčel po vodě, aby přišel k Ježíši. ³⁰Když ale viděl, jak silný je vítr, dostal strach, začal se topit a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ ³¹Ježíš ihned vztáhl ruku, chytil ho a řekl: „Proč jsi pochyboval, malověrný?“ ³²Jakmile nastoupili na loď, vítr se utiřil. ³³Ti, kdo byli na lodi, přistoupili a klaněli se mu: „Ty jsi opravdu Boží Syn!“

³⁴A když se přelapali, přistáli u Genezaretu. ³⁵Místní ho poznali a rozeslali posly po celém okolí. Přinesli k němu všechny nemocné ³⁶a prosili ho, aby se směli aspoň dočknout cípu jeho roucha. A kdokoli se ho dotkl, byl uzdraven.

Co člověka špiní

15 Tehdy k Ježíši přišli znalci Písma a farizeové z Jeruzaléma. ²„Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších?“ říkali. „Vždyť si před jídlem neumývají ruce!“

³„A proč vy kvůli své tradici přestupujete Boží přikázání?“ odpověděl jim Ježíš. ⁴„Bůh přikázal: ‚Cti otce i matku‘ a ‚Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, musí zemřít.‘ ⁵Vy ale říkáte, že kdokoli by řekl otci nebo matce: ‚To, čím bych ti měl vypomoci, jsem daroval Bohu,‘ ⁶ten už nemusí svého otce nebo matku nijak uctít. A tak jste kvůli své tradici zrušili Boží přikázání. ⁷Pokrytci, Izaiáš o vás správně prorokoval:

⁸Tento lid se ke mně přibližuje ústy
a ctí mne svými rty,
jejich srdce se mi však vzdaluje.

⁹Nadarmo mne ale uctívají,
když učí lidské nauky a příkazy.“

¹⁰Pak svolal zástup a řekl jim: „Slyšte a rozumějte. ¹¹Člověka nešpiní to, co mu vchází do úst, ale to, co mu z úst vychází.“ ¹²Tehdy k němu přistoupili učedníci a řekli mu: „Víš, že se farizeové urazili, když slyšeli ta slova?“ ¹³Odpověděl: „Každá sazenice, kterou nesázel můj nebeský Otec, bude vykořeněna. ¹⁴Nechte je, jsou to slepí vůdcové slepců. Povede-li slepý slepého, oba padnou do jámy.“

¹⁵Petr ho požádal: „Vysvětlí nám to podobenství.“ ¹⁶„Vy jste ještě tak nechápaví?“ řekl Ježíš. ¹⁷„Nerozumíte, že všechno, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do žumpy?“ ¹⁸Co ale z úst vychází, jde ze srdce, a to špiní člověka. ¹⁹Ze srdce totiž vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilnění, krádeže, křivá svědectví, urážky. ²⁰Tyto věci špiní člověka. Ale jíst neumytýma rukama, to člověka nešpiní.“

Štěňata jedí drobtý

²¹Ježíš pak odtud odešel a odebral se do okolí Týru a Sidonu. ²²Jedna kananejská žena z toho kraje šla za ním a křičela: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Má dcera je hrozně posedlá ďáblem.“ ²³On jí však neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, když za námi pořád křičí.“ ²⁴A tak jí odpověděl: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z Izraelova domu.“

²⁵Ona však přistoupila a klaněla se mu se slovy: „Pane, pomoz mi.“ ²⁶Odvětil: „Není správné vzít chléb dětem a hodit ho štěňatům.“ ²⁷Ona však řekla: „Ano, Pane, ale štěňata jedí zbytky ze stolu svých pánů.“ ²⁸Ježíš jí na to

odpověděl: „Jak velikou máš víru, ženo! Ať se ti stane, jak toužíš.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

Sedm chlebů a pár rybek

²⁹Ježíš se pak odtud vrátil ke Galilejskému moři, vystoupil na horu a posadil se tam. ³⁰Tehdy k němu přišlo veliké množství lidí. Měli s sebou chromé, slepé, němé, zmražené a mnohé jiné. Skládali je k Ježíšovým nohám a on je uzdravoval. ³¹Když lidé viděli, jak němí mluví, zmražení jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí, užasli a vzdali slávu Bohu Izraeli.

³²Potom Ježíš svolal své učedníky a řekl: „Je mi těch lidí líto. Jsou se mnou už tři dny a nemají co jíst. Nechci je poslat pryč hladové, aby se cestou nevyčerpali.“ ³³Učedníci namítli: „Kde tu na poušti vezmeme tolik chleba, abychom nasýtili takový zástup?“ ³⁴„Kolik máte chlebů?“ zeptal se Ježíš. „Sedm a pár malých rybek,“ odpověděli.

³⁵Ježíš tedy nechal zástupy posadit na zem, ³⁶vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům a učedníci zástupům. ³⁷A tak se všichni najedli do sytosti. Potom posbírali nalámané kousky, které zbyly: sedm plných košů. ³⁸Jedlo tam tehdy čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí. ³⁹A když propustil zástupy, vstoupil na loď a přijel do kraje Magdala.

Varujte se kvasu

16 Potom ho přišli pokoušet farizeové a saduceové. Žádali ho, aby jim ukázal nějaké znamení z nebe. ²Odpověděl jim: „Večer říkáte: ‚Bude hezky, nebe se červéná.‘ ³Za svítání ale: ‚Dnes bude oškivo, nebe se červená mraky.‘ Pokrytci! Umíte rozeznat nebeské úkazy, ale znamení těchto časů rozeznat neumíte? ⁴Zlé a cizoložné pokolení vyhledává znamení, ale žádné znamení nedostane – kromě znamení proroka Jonáše.“ Tehdy je nechal a odešel.

⁵Když se jeho učedníci přeplavili na druhou stranu, zjistili, že zapoměli vzít chleba. ⁶Ježíš jim řekl: „Dejte pozor, varujte se kvasu farizeů a saduceů.“ ⁷Dohadovali se mezi sebou: „Vždyť jsme s sebou žádný chleba nevzali.“ ⁸Ježíš to věděl a řekl jim: „Proč se spolu dohadujete, vy malověrní, že jste nevzali chleba? ⁹Copak ještě nechápete? Nevzpomínáte si na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik jste nasbírali košů? ¹⁰Ani na těch sedm chlebů pro ty čtyři tisíce, a kolik jste nasbírali košů? ¹¹Jak to, že nechápete, že jsem nemluvil o chlebu? Varujte se farizejského a saducejského kvasu!“ ¹²Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se vyvarovali chlebového kvasu, ale farizejského a saducejského učení.

Ty jsi Mesiáš

¹³Když Ježíš přišel do okolí Cesareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho mě, Syna člověka, mají lidé?“ ¹⁴Odpověděli: „Někteří za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jiného z proroků.“

¹⁵„A za koho mě máte vy?“ zeptal se. ¹⁶„Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ odpověděl mu Šimon Petr. ¹⁷Ježíš mu na to řekl: „Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. ¹⁸A já ti říkám, že jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou. ¹⁹Dám ti klíče nebeského království: cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli na zemi rozvážeš, bude rozvázáno v nebi.“ ²⁰Tehdy své učedníky přísně napomenul, aby nikomu neříkali, že on, Ježíš, je Mesiáš.

Vezmi svůj kříž

²¹Od té doby začal Ježíš oznamovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma, mnoho vytrpět od starších, vrchních kněží a znalců Pisma, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých. ²²Petr ho tehdy vzal stranou a začal ho

kázat: „Bůh tě chraň, Pane, to se ti nesmí stát!“ ²³On se ale odvrátil a řekl Petrovi: „Odejdi ode mě, satane! Svádíš mě, protože nemyslíš na Boží věci, ale na lidské.“

²⁴Potom Ježíš řekl svým učedníkům: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.“ ²⁵Kdokoli by si chtěl zachránit život, ztratí jej, ale kdokoli by ztratil svůj život pro mě, ten jej nalezne. ²⁶Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil? Co dá člověk na oplátku za svůj život?

²⁷Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy každému odplatí podle jeho skutků. ²⁸Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, jistě nezakusí smrt, dokud nespatří Syna člověka přicházet v jeho království.“

Ježíš, Mojžíš a Eliáš

17 Po šesti dnech Ježíš k sobě vzal Petra, Jakuba a jeho bratra Jana, vyvedl je o samotě na vysokou horu ²a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zběly jako světlo. ³A hle, uviděli Mojžíše a Eliáše, jak s ním rozmlouvají.

⁴Petr na to Ježíšovi řekl: „Pane, dobře, že jsme tu! Jestli chceš, uděláme tu tři stánky – jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ ⁵Než to dořekl, náhle je zahalil zářící oblak. Vtom se z oblaku ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, v něm jsem nalezl zalíbení. Jeho poslouchajte.“ ⁶Když to učedníci uslyšeli, padli na tvář a hrozně se báli. ⁷Ježíš přistoupil a dotkl se jich slovy: „Vstaňte, nebojte se.“ ⁸A když zvedli oči, neviděli už nikoho než samotného Ježíše.

⁹Cestou zpět z hory jim Ježíš přikázal: „Nikomou o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“ ¹⁰Učedníci se ho zeptali: „Proč tedy znalci Pisma říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?“ ¹¹„Jistě, nejdříve přijde Eliáš

a všechno napraví.“ odpověděl Ježíš. ¹²„Já vám však říkám, že Eliáš už přišel, ale oni ho nepoznali a udělali s ním, co chtěli. Totéž od nich vytrpí i Syn člověka.“ ¹³Tehdy učedníci pochopili, že jim to řekl o Janu Křtiteli.

Víra přenáší hory

¹⁴A když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk, padl před ním na kolena a řekl: ¹⁵„Pane, smiluj se nad mým synem. Je to náměsíčník a těžce tím trpí. Často padá do ohně a častokrát do vody.“ ¹⁶Přivedl jsem ho ke tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“ ¹⁷Ježíš odpověděl: „Jak dlouho ještě budu s vámi, vy nevěřící a zvrácené pokolení? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte mi ho sem.“ ¹⁸Ježíš pak tomu démonovi pohrozil a on vyšel a chlapec byl v tu chvíli uzdraven.

¹⁹Učedníci později přišli za Ježíšem a v soukromí se ho zeptali: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“ ²⁰„Kvůli své nevěře,“ odpověděl jim Ježíš. „Amen, říkám vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete téhle hoře: ‚Přejdi odsud tam,‘ a ona přejde a nic vám nebude nemožné.“ ²¹Potom dodal: „Tento druh démonů vychází jen skrze modlitbu a půst.“

Synové jsou svobodní

²²Ještě když se zdržovali v Galileji, Ježíš jim řekl: „Syn člověka bude vydán do lidských rukou. ²³Zabijí ho, ale třetího dne bude vzkříšen.“ Učedníci z toho byli zdrceni.

²⁴Jakmile přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběřčí chrámové daně. „Váš učitel neplatí daně?“ ptali se. ²⁵„Ale ano,“ odpověděl Petr. Když pak přišel domů, Ježíš ho předešel otázkou: „Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové daně a poplatky? Od vlastních synů, anebo od cizích?“ ²⁶„Od cizích,“ odpověděl Petr. „Synové jsou tedy svobodní!“ řekl mu Ježíš. ²⁷„Ale abychom je neurazili,

jdí k moři a nahod' udiči. V ústech první chycené ryby najdeš peníz. Ten vezmi a dej jim ho za mě i za sebe.“

Nejmenší jsou největší

18 V tu dobu přišli učedníci za Ježíšem s otázkou: „Kdo je v nebeském království největší?“ ²Ježíš k sobě zavolal malé dítě a postavil je doprostřed ³se slovy: „Amen, říkám vám, pokud se neobrátíte a nebudete jako děti, vůbec do nebeského království nepřejdete.“ ⁴Kdokoli se poníží a bude jako toto dítě, ten je v nebeském království největší. ⁵Kdokoli by takové dítě přijal v mém jménu, přijímá mne.

⁶Kdokoli by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili veliký mlýnský kámen a utopili ho v mořské hlubině. ⁷Běda světu kvůli pohoršením! Pohoršení sice musejí přicházet, ale běda člověku, skrze kterého pohoršení přichází. ⁸Svádí-li tě tedy tvá ruka nebo noha, usekni ji a zahod' od sebe. Je pro tebe lepší, abys chromý nebo zmrzačený vstoupil do života, než mít obě ruce nebo obě nohy a být uvřzlen do věčného ohně. ⁹A jestliže tě svádí tvé oko, vyloupni je a zahod' od sebe. Je pro tebe lepší vejít do věčného života jednooký, než mít obě oči a být uvřzlen do pekelného ohně.

¹⁰Dejte si pozor, abyste nepohrdali žádným z těchto maličkých. Říkám vám totiž, že jejich andělé v nebesích neustále hledí na tvář mého nebeského Otce. ¹¹Neboť Syn člověka přišel, aby zachránil ztracené. ¹²Co myslíte, kdyby nějaký člověk měl sto ovcí a jedna z nich by zabloudila, nenechá těch devadesát devět na horách a nepůjde hledat tu bloudící? ¹³A když ji konečně najde, amen, říkám vám, že se z ní raduje více než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily. ¹⁴Právě tak není vůle vašeho Otce v nebesích, aby zahynul jediný z těchto maličkých.“

Kolikrát mám odpustit?

¹⁵„Kdyby tvůj bratr proti tobě zhřešil, jdi a napomeň ho mezi čtyřma očima. ¹⁶Jestliže tě poslechne, získal jsi bratra. Pokud tě neposlechne, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva bratry, aby každé slovo bylo potvrzeno výpovědí dvou nebo tří svědků. ¹⁷Nechce-li však poslechnout ani je, řekni to církvi. A pokud odmítne poslechnout i církev, ať je tedy pro tebe cizí jako pohan a celník.

¹⁸Amen, říkám vám, že cokoli svázete na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno v nebi. ¹⁹Říkám vám také, že pokud se dva z vás na zemi shodnou ohledně čehokoli, za co by prosili, stane se jim to od mého nebeského Otce. ²⁰Neboť kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“

²¹Tehdy k němu přistoupil Petr a řekl: „Pane, kolikrát proti mně může můj bratr zhřešit a já mu mám odpustit? Sedmkrát?“ ²²Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti, že sedmkrát, ale sedmdesátkrát sedmkrát.

²³Nebeské království se totiž podobá králi, který chtěl se svými služebníky vyrovnat účty. ²⁴A když začal počítat, přivedli mu jednoho, který mu dlužil deset tisíc hriven. ²⁵Když neměl čím zaplatit, poručil jeho pán, aby ho prodali i se ženou, s dětmi a se vším, co měl, a tím aby se zaplatil dluh. ²⁶Služebník padl na kolena a začal se mu klanět se slovy: ‚Pane, měj se mnou trpělivost! Všechno ti zaplatím!‘ ²⁷Pán se tedy nad ním slitoval, odpustil mu dluh a nechal ho jít. ²⁸Když ale ten služebník odešel, našel svého druhá, který mu dlužil sto denárů, popadl ho a začal ho škrtnit se slovy: ‚Zaplať mi, co dlužíš!‘ ²⁹Onen druh mu padl k nohám a prosil ho: ‚Měj se mnou trpělivost! Všechno ti zaplatím!‘ ³⁰Ale on nechtěl. Odešel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí, co dluží. ³¹Když jeho druhové viděli, co se stalo, byli zdrceni. Šli za svým pánem

a pověděli mu všechno, co se stalo. ³²Jeho pán ho tedy zavolal. ‚Ty zlý služebníku!‘ řekl mu. ‚Odpustil jsem ti celý dluh, protože jsi mě prosil. ³³Neměl ses nad svým druhem slitovat, jako jsem se já slitoval nad tebou?!‘ ³⁴Jeho pán se rozhněval a vydal ho mučitelům, dokud nezaplatí celý dluh.

³⁵Totéž udělá i můj nebeský Otec vám, pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru jeho prohřešky.“

Co Bůh spojil...

19 Když Ježíš dokončil tuto řeč, odešel z Galileje a přišel do judského kraje za Jordánem. ²Šly za ním veliké zástupy a on je tam uzdravil.

³Tehdy za ním přišli farizeové a pokoušeli ho: „Smí člověk z jakéhokoli důvodu zapudit manželku?“ ⁴Odpověděl jim: „Copak jste nečetli, že Stvořitel je od počátku ‚učinil jako muže a ženu‘ ⁵a řekl: ‚Proto muž opustí otce i matku, přilne ke své manželce a ti dva budou jedno tělo?‘ ⁶A tak už nejsou dva, ale jedno tělo. Co Bůh spojil, člověče nerozděluj.“

⁷Namítli mu: „Proč tedy Mojžíš přikázal, že zapuzená manželka má dostat potvrzení o rozvodu?“ ⁸Odpověděl jim: „Mojžíš vám povolil rozvod kvůli tvrdosti vašeho srdce, ale od počátku to tak nebylo. ⁹Proto vám říkám, že kdo by se rozvedl s manželkou z jiného důvodu než kvůli smilstvu a vzal si jinou, cizolož; také ten, kdo si vezme rozvedenou, cizoloží.“

¹⁰Jeho učedníci mu řekli: „Je-li to mezi mužem a ženou takové, je lepší se neženit!“ ¹¹Odpověděl jim: „Ne všichni přijímají toto slovo, ale jen ti, kterým je to dáno. ¹²Jsou eunuchové, kteří se tak narodili z lůna matky, jsou eunuchové, kteří se jimi stali lidským přičiněním, a jsou eunuchové, kteří se jimi sami stali pro nebeské království. Kdo to může přijmout, ať to přijme.“

Kdo vejde do Království

¹³Tehdy k němu přinesli malé děti, aby na ně vkládali ruce a modlil se, ale učedníci je přísně napomínali. ¹⁴Ježíš ale řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně – vždyť právě takovým patří nebeské království!“ ¹⁵Vkládali tedy na ně ruce a pak odtud odešel.

¹⁶Vtom k němu přišel jeden muž s otázkou: „Dobrý mistře, co dobrého mám udělat, abych měl věčný život?“

¹⁷On mu však řekl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jen jediný – Bůh. Chceš-li ale vejít do života, dodržuj přikázání.“ ¹⁸„A která?“ zeptal se. Ježíš odpověděl: „Nezabíjej, necizolož, nekraď, nelži, ¹⁹cti svého otce i matku‘ a ‚miluj svého bližního jako sám sebe.““

²⁰„To všechno jsem dodržoval odmalička,“ řekl mladík. „Co mi ještě schází?“ ²¹Ježíš odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, rozdej ho chudým a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě.“ ²²Když to ten mladík uslyšel, smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku.

²³Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je nesnadné vstoupit do nebeského království. ²⁴A říkám vám znovu: Spíše projde velbloud uchem jehly, nežli boháč do Božího království.“ ²⁵Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se. ²⁶Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

²⁷Petr mu odpověděl: „Podívej se, my jsme všechno opustili a šli za tebou. Co bude s námi?“ ²⁸Ježíš odpověděl: „Amen, říkám vám, kteří jste mě následovali, že při znovuzrození světa, až se Syn člověka posadí na trůnu své slávy, budete i vy sedět na dvanácti trůnech a budete soudit dvanáct pokolení Izraele. ²⁹A každý, kdo pro mé jméno opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole, získá stokrát

více a obdrží za dědictví věčný život. ³⁰Mnozí první pak budou poslední a poslední první.“

O dělnících na vinici

20 „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel za svítání, aby najal dělníky na svou vinici. ²Domluvil se s dělníky na denáru za den a poslal je na svou vinici. ³Když vyšel ven okolo deváté hodiny, uviděl jiné, jak stojí na tržišti a zahálejí. ⁴Řekl jim: ‚Jděte i vy na mou vinici a dám vám spravedlivou odměnu.‘ ⁵A tak šli. V poledne a kolem třetí odpoledne vyšel znovu a udělal totéž. ⁶Když pak vyšel kolem páté odpoledne, našel jiné, jak stojí a zahálejí. Řekl jim: ‚Proč tu stojíte a celý den zahálíte?‘ ⁷Odpověděli mu: ‚Nikdo nás nenajal.‘ Řekl jim tedy: ‚Jděte i vy na mou vinici a dostanete spravedlivou odměnu.‘

⁸Večer řekl pán vinice svému správci: ‚Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, počínaje od posledních až po první.‘ ⁹Přišli tedy ti najatí kolem páté odpoledne a dostali každý po jednom denáru. ¹⁰Když přišli na řadu ti první, mysleli si, že dostanou víc, ale i oni dostali každý po jednom denáru. ¹¹A když ho dostali, začali reptat na hospodáře: ¹²‚Tihle poslední pracovali jednu hodinu a tys je postavil naroveň nám, kteří jsme v tom horku dřeli celý den!‘ ¹³On však jednomu z nich odpověděl: ‚Příteli, já ti nekřivdím. Nedomluvil ses se mnou na denáru?‘ ¹⁴Vežmi si, co ti patří, a běž; já ale chci dát tomuto poslednímu stejně jako tobě. ¹⁵Nesmím si snad na svém dělat, co chceš? Anebo snad kvůli mé štědrosti trpíš závistí?‘

¹⁶Takto budou poslední první a první poslední. Je totiž mnoho povolanych, ale málo vyvolených.“

Můžete pít můj kalich?

¹⁷Cestou vzhůru do Jeruzaléma si Ježíš vzal svých dvanáct učedníků stranou a řekl jim: ¹⁸„Hle, blížíme se k Jeruzalému.

Tam bude Syn člověka vydán vrchním kněžím a znalcům Písma a ti ho odsoudí k smrti. ¹⁹Vydají ho pohanům, aby se mu vysmívali, zbičovali ho a ukřižovali, ale třetího dne bude vzkříšen.“

²⁰Tedy k němu přišla matka Zebedeových synů se svými syny, klaněla se mu a o něco ho prosila. ²¹Zeptal se jí: „Co chceš?“ ²²Odpověděla: „Řekni, ať tito dva moji synové mohou sedět ve tvém království jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ježíš jí na to řekl: „Nevíte, o co prosíte. Můžete pít kalich, který mám pít, a podstoupit křest, který podstupuji?“ „Můžeme,“ odvětili. ²³Na to jim řekl: „Ano, budete pít můj kalich a podstoupíte křest, který podstupuji. Dát vám sedět po mé pravici a levici ovšem nenáleží mně, ale těm, pro které to připravil můj Otec.“

²⁴A když to uslyšelo ostatních deset, rozhořčili se na ty dva bratry. ²⁵Ježíš je však zavolal k sobě a řekl: „Víte, že vládcové národů nad nimi panují a velikáni nad nimi užívají moc. ²⁶Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem. ²⁷Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je vaším otrokem. ²⁸Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Dva slepci

²⁹Když pak vycházeli z Jericha, šel za ním veliký zástup. ³⁰U cesty právě seděli dva slepci. Když slyšeli, že tudy jde Ježíš, vykřikli: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nad námi!“ ³¹Zástup je napomínal, ať mlčí, ale oni křičeli tím více: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nad námi!“

³²Ježíš se zastavil, zavolal je a zeptal se: „Co pro vás mám udělat?“ ³³Odpověděli: „Pane, ať se nám otevřou oči!“ ³⁴Naplněn soucitem se Ježíš dotkl jejich očí a oni ihned prohlédli a následovali jej.

Král na oslíku

21 Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage u Olivetské hory, poslal Ježíš dva učedníky ^{2a}a řekl jim: „Jděte do vesnice před vámi. Hned tam najdete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. ³Kdyby vám někdo něco namítal, odpovězte: ‚Pán je potřeboje‘ a hned je pošle.“ ⁴To všechno se stalo, aby se naplnilo slovo proroka:

⁵„Povězte dceři sionské:
Pohled, tvůj král přichází k tobě,
mírný, sedící na oslici, na oslátku,
na hřiběti tažného zvířete.“

⁶Učedníci šli a udělali, jak jim Ježíš prikázal. ⁷Přivedli oslici s oslátkem, položili na ně pláště a posadili ho na ně. ⁸Veliký zástup pak prostíral své pláště na cestě a jiní sekali větve ze stromů a stlali je na cestu. ⁹Zástupy, které šly zepředu i zezadu, volaly:

„Hosana, Synu Davidův!“
„Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“
„Hosana na výsostech!“

¹⁰Když vjížděl do Jeruzaléma, ve městě zavládl vzrušení. Všichni se ptali: „Kdo to je?“ ¹¹„To je Ježíš,“ odpovídaly zástupy, „ten prorok z galilejského Nazaretu!“

Doupě lupičů

¹²Ježíš pak vešel do Božího chrámu a vyhnal všechny, kdo v chrámě prodávali a kupovali. Zpřevracel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic ¹³se slovy: „Je psáno: ‚Můj dům bude nazýván domem modlitby,‘ ale vy jste z něj udělali ‚doupě lupičů!‘“

¹⁴V chrámě jej obklopili slepí a chromí a on je uzdravil. ¹⁵Když ale vrchní kněží a znalci Písma viděli divy, které

konal, a děti, jak v chrámě křičí: „Hosana, Synu Davidův!“ rozhořčili se. ¹⁶„Slyšíš, co říkají?“ ptali se ho. „Ovšem,“ odvětil Ježíš. „Copak jste nikdy nečetli: ‚Z úst nemluvnátek a kojenců sis připravil chválu?‘“ ¹⁷Potom je opustil a odešel z města do Betanie, kde přenocoval.

Uschlý fíkovník

¹⁸Za svítání cestou zpět do města dostal hlad. ¹⁹Uviděl u cesty jeden fíkovník, šel k němu, ale nenašel na něm nic než listí. Řekl mu tedy: „Ať se z tebe už navěky nerodí ovoce!“ A ten fíkovník hned uschl.

²⁰Když to viděli učedníci, podivili se: „Jak to, že ten fíkovník tak rychle uschl?“ ²¹Ježíš jim odpověděl: „Amen, říkám vám, když budete mít víru a nebudete pochybovat, nejenže budete moci tohle udělat fíkovníku, ale i kdybyste řekli této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře!‘ stane se to.“ ²²Když budete věřit, dostanete, o cokoli v modlitbě požádáte.“

Jakým právem

²³Když přišel do chrámu a vyučoval tam, přistoupili k němu vrchní kněží a starší lidu se slovy: „Jakým právem to děláš? Kdo tě k tomu zmocnil?“ ²⁴Ježíš jim odpověděl: „Já se vás také na něco zeptám. Když mi odpovíte, i já vám odpovím, jakým právem to dělám.“ ²⁵Odkud se vzal Janův křest? Z nebe, nebo z lidí?“

Začali se tedy mezi sebou dohadovat: „Když řekneme, že z nebe, řekne: ‚Tak proč jste mu nevěřili?‘“ ²⁶Když řekneme, že z lidí, musíme se bát zástupu, protože všichni mají Jana za proroka.“ ²⁷Nakonec mu řekli: „Nevíme.“ Ježíš odpověděl: „Ani já vám tedy neřeknu, jakým právem to dělám.“

O dvou synech

²⁸„Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Šel za prvním a řekl: ‚Synu, jdi dnes pracovat na mou vinici.‘“ ²⁹Odpověděl:

„Nechce se mi,‘ ale pak si to rozmyslel a šel.“ ³⁰Potom šel za druhým a řekl mu totéž. Ten odpověděl: „Ano, pane, půjdu,‘ ale nešel.“ ³¹Který z těch dvou naplnil otcovu vůli?“

„Ten první,“ řekli.

Ježíš jim odpověděl: „Amen, říkám vám, že celníci a nevěstky jdou do Božího království před vámi.“ ³²Když k vám Jan přišel cestou spravedlnosti, nevěřili jste mu, ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Ale ani potom, co jste to viděli, jste si nerozmysleli, že mu uvěříte.“

O zlých vinařích

³³„Poslechněte si jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji plotem, vykopal v ní lis a postavil věž. Pak ji pronajal vinařům a vydal se na cestu.“ ³⁴Když se přiblížil čas vinobraní, poslal k vinařům své služebníky, aby převzali její úrodu. ³⁵Vinaři se těch služebníků chopili a jednoho ztloukli, jiného zabili a dalšího kamenovali. ³⁶Poslal tedy ještě jiné služebníky, více než předtím, a těm udělali totéž. ³⁷Nakonec k nim poslal svého syna. Řekl si: „Před mým synem se zastydí.“ ³⁸Když ale vinaři toho syna uviděli, řekli si: ‚Tohle je dědic. Pojďme ho zabít a zmocnit se dědictví!‘“ ³⁹Chopili se ho, vyhodili z vinice ven a zabili. ⁴⁰Co tedy pán vinice udělá s oněmi vinaři, až přijde?“

⁴¹Odpověděli mu: „Ty zlosyny zle zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odevzdávat ovoce z čas sklizně.“ ⁴²Ježíš jim řekl: „Nikdy jste nečetli v Písmech?“

„Kámen staviteli zavržený
stal se kamenem úhelným.
Přišlo to od Hospodina
a v našich očích je to div.“

⁴³Proto vám říkám, že Boží království vám bude vzato a bude dáno lidu, který ponese jeho ovoce. ⁴⁴Kdo upadne na ten kámen, ten se roztrhne, a na koho ten kámen padne, toho rozdrtní.“

⁴⁵Když vrchní kněží a farizeové slyšeli ta jeho podobství, pochopili, že mluví o nich ⁴⁶a chtěli ho zatknout. Báli se ale zástupů, protože lidé ho měli za proroka.

O královské svatbě

22 Ježíš pak pokračoval dalším podobenstvím. Řekl jim: ²„Nebeské království se podobá králi, který svému synu vystrojil svatbu. ³Poslal své služebníky, aby svolali pozvané hosty na svatbu, ale oni nechtěli přijít. ⁴Poslal tedy ještě jiné služebníky a řekl jim: ‚Povězte pozvaným: Hle, připravil jsem pro vás hostinu. Dal jsem porazit býčky i vykrmená telata, všechno je připraveno; pojďte na svatbu!‘ ⁵Ale oni na to nedbali a odešli jeden na svůj statek a jiný za svým obchodem. ⁶Ostatní se pak chopili jeho služebníků, ztýrali je a zabili. ⁷Když to král uslyšel, rozhněval se, poslal svá vojska a ty vrahy zahubil a jejich město spálil. ⁸Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatba je sice připravena, ale ti, kdo byli pozváni, nebyli hodni. ⁹Proto jděte na nároží a zvěte na svatbu, kohokoli najdete.‘ ¹⁰Služebníci tedy vyšli do ulic a shromáždili všechny, které našli – zlé i dobré, a tak se svatební místnost naplnila hodovníky.

¹¹Když pak vešel král, aby se podíval na hosty, uviděl tam člověka, který nebyl oblečen do svatebního roucha. ¹²Řekl mu: ‚Příteli, jak jsi sem mohl vejít bez svatebního roucha?‘ A on oněměl. ¹³Král pak řekl služebníkům: ‚Svažte mu nohy a ruce, vezměte ho a vyhoďte do té venkovní tmy! Tam bude pláč a skřípění zubů.‘

¹⁴Je totiž mnoho povolaných, ale málo vyvolených.“

Čí je ten obraz?

¹⁵Tehdy farizeové odešli a radili se, jak by ho chytily za slovo. ¹⁶Pak za ním poslali své učedníky s herodiány. „Mistře,“ řekli, „víme, že jsi pravdomluvný, pravdivě učíš

Boží cestě a na nikoho nedbáš, neboť se neohlížíš na to, kdo je kdo. ¹⁷Proto nám řekni, co si myslíš: Je správné dávat císaři daň, nebo ne?“

¹⁸Ježíš znal jejich podlost, a tak jim řekl: „Proč mě poukousíte, pokrytci? ¹⁹Ukažte mi peníz daně.“ Přinesli mu tedy denár. ²⁰„Čí je ten obraz a nápis?“ zeptal se jich. ²¹„Císařův,“ odpověděli. Nato jim řekl: „Dejte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“ ²²V úžasu nad tím, co slyšeli, ho nechali být a odešli.

Bůh je Bohem živých

²³Tentýž den k němu přišli saduceové (kteří tvrdí, že není žádné vzkříšení) a zeptali se ho: ²⁴„Mistře, Mojžíš řekl, že když ženatý muž zemře bezdětný, má si jeho ženu vzít jeho bratr, aby svému bratru zplodil potomka. ²⁵U nás bylo sedm bratrů. První se oženil, zemřel bez potomků, a tak zanechal svou ženu svému bratru. ²⁶Totéž se stalo i s druhým a třetím bratrem až po sedmého. ²⁷Jako poslední pak zemřela i ta žena. ²⁸Kdo z těch sedmi ji tedy bude mít za manželku, až nastane vzkříšení? Měli ji přece všichni!“

²⁹Ježíš jim odpověděl: „Bloudíte, protože neznáte Písma ani Boží moc. ³⁰Po vzkříšení se lidé nežení ani nev dávají, ale jsou jako Boží andělé v nebi. ³¹Pokud však jde o vzkříšení z mrtvých – copak jste nečetli, jak vám Bůh řekl: ³²Já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův? Bůh není Bohem mrtvých, ale živých!“ ³³A když to zástupy uslyšely, žasly nad jeho učením.

Největší přikázání

³⁴Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, sešli se tam. ³⁵Jeden z nich, znalec Zákona, se pak zeptal, aby ho vyzkoušel: ³⁶„Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?“

³⁷Ježíš mu řekl: „Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“³⁸To je první a největší přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“⁴⁰V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Syn, nebo Pán?

⁴¹A když už se farizeové sešli, Ježíš se jich zeptal: ⁴²„Co si myslíte o Mesiáši? Čí je to syn?“ „Davidův,“ odpověděli. ⁴³Na to jim řekl: „Jak ho tedy David může v Duchu nazývat Pánem? Říká přece:

⁴⁴„Hospodin řekl mému Pánu:
Seď po mé pravici,
než ti tvé nepřátele
k nohám položím.“

⁴⁵Když ho tedy David nazývá Pánem, jak to může být jeho syn?“⁴⁶A nikdo mu nedokázal odpovědět ani slovo. Od toho dne se ho už nikdo neodvážil na nic zeptat.

Nebuďte jako oni

23 Tehdy Ježíš mluvil k zástupům a svým učedníkům. ²Řekl: „Na Mojžíšově místě se posadili znalci Písma a farizeové. ³Proto plňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, abyste zachovávali, ale neříďte se jejich skutky, protože oni mluví, ale nejednají. ⁴Svazují těžká, neúnosná břemena a nakládají je lidem na bedra, ale sami s nimi nechtějí ani pohnout prstem. ⁵Všechno dělají, jen aby se ukázali před lidmi. Rozšiřují své modlitební řemínky a prodlužují si třásně na pláštích. ⁶Milují čestná místa na večerách, přední sedadla ve shromážděních, ⁷zdravení na tržištích, a když je lidé oslovují: Rabi, Rabi.

⁸Vy si ale nenechte říkat Rabi, protože máte jediného Učitele, Krista, a vy všichni jste bratři. ⁹A nikoho si na

zemi nenazývejte Otcem, protože máte jediného Otce, který je v nebi. ¹⁰Také si nenechte říkat Vůdcové, protože máte jediného Vůdce, Krista. ¹¹Kdo je z vás největší, bude vašim služebníkem. ¹²Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Pokrytci!

¹³„Ale běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, zavíráte nebeské království před lidmi! Sami tam nevcházíte a těm, kdo chtějí vejít, bráníte!

¹⁴Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, vyjdáte vdovské domy pod záminkou dlouhých modliteb! Čeká vás nejtěžší trest!

¹⁵Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, obcházíte moře i souš, abyste jednoho člověka obrátili na víru, a když ho získáte, uděláte z něj dvakrát většího zatracence, než jste sami!

¹⁶Běda vám, slepí vůdcové! Říkáte: ‚Když někdo přísahá na chrám, nic to neznamená, ale kdo přísahá při chrámovém zlatu, ten je zavázán.‘ ¹⁷Blázni! Slepici! Co je větší – zlatu, nebo chrám, který to zlatu posvěcuje? ¹⁸Říkáte také: ‚Když někdo přísahá na oltář, nic to neznamená, ale kdo přísahá na dar ležící na něm, ten je zavázán.‘ ¹⁹Blázni! Slepici! Co je větší – dar, nebo oltář, který ten dar posvěcuje? ²⁰Kdo přísahá na oltář, přísahá na něj i na všechno, co na něm leží. ²¹Kdo přísahá na chrám, přísahá na něj i na Toho, kdo v něm bydlí. ²²Kdo přísahá na nebe, přísahá na Boží trůn i na Toho, kdo na něm sedí!

²³Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, dáváte desátky z máty, kopru a kmínu, ale vynechali jste to nejdůležitější ze Zákona – spravedlnost, milosrdenství a věrnost! Tomuto jste se měli věnovat a tamto nevynechávat. ²⁴Slepí vůdcové, komára cedíte, ale velblouda polykáte!

²⁵Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, leštíte kalich a mísu zvenku, ale zevnitř jsou plné hrabivosti

a neřestí. ²⁶Farizeji, ty slepče, vyčisti kalich a mísu nejdříve zevnitř, než budou čisté i navenek!

²⁷Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, podobáte se obilným hrobům! Navenek sice vypadají krásně, ale uvnitř jsou plné mrtvých kostí a všemožné špíny. ²⁸Tak se i vy navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste plní pokrytectví a nemravnosti!

²⁹Běda vám, znalci Písma a farizeové! Pokrytci, stavíte hroby prorokům, zdobíte náhrobky spravedlivých ³⁰a říkáte: ‚Kdybychom žili za dnů našich otců, neprolévali bychom s nimi krev proroků.‘ ³¹Tím sami sebe usvědčujete jako syny těch, kdo vraždili proroky. ³²Naplňte tedy míru svých otců! ³³Hadí! Plemeno zmijí! Jak byste mohli uniknout pekelnému trestu?

³⁴Pohledte, proto k vám posílám proroky, mudrce a učitele Písma. Vy některé zabijete a ukřizujete, jiné budete bičovat ve svých shromážděních a pronásledovat je od města k městu. ³⁵Tak na vás padne veškerá spravedlivá krev prolitá na zemi – od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiášova, jehož jste zabili mezi svatyní a oltářem. ³⁶Amen, říkám vám, že to všechno padne na toto pokolení!

³⁷Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabiješ proroky a kameňuješ ty, kdo jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste. ³⁸Hle, váš dům vám teď zůstane pustý. ³⁹Říkám vám, že od této chvíle mě neuvídíte, dokud neřeknete: ‚Požehnaný, jenž přichází v Hospodínově jménu!‘“

Počátky porodních bolestí

24 Tehdy Ježíš odesel z chrámu. Cestou k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové

stavby, ²ale Ježíš jim řekl: ‚Vidíte to všechno? Amen, říkám vám, že tu nežustane kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.‘“

³Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci o samotě. ‚Řekni nám, kdy to bude?‘ ptali se. ‚Jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa?‘ ⁴Ježíš jim odpověděl: ‚Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl. ⁵Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. ⁶Až uslyšíte války a zprávy o válkách, hleďte, abyste se nestrachovali. To všechno se musí stát, ale to ještě nebude konec. ⁷Národ povstane proti národu a království proti království a na různých místech vypuknou hlady, mory a zemětřesení. ⁸To všechno jsou jen počátky porodních bolestí.‘

⁹Tehdy vás budou trápit a zabíjet a kvůli mému jménu vás budou nenávidět všechny národy. ¹⁰Tehdy mnozí odpadnou a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět ¹¹a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé. ¹²A protože se rozšíří špatnost, láska mnohých vychladne. ¹³Kdo však vytrvá až do konce, bude zachráněn. ¹⁴Než přijde konec, bude toto evangelium o Království kázáno po celém světě na svědectví všem národům.‘“

Otřesná ohavnost

¹⁵ ‚Až uvidíte na svatém místě stát otřesnou ohavnost, o níž mluvil prorok Daniel (kdo čte, rozuměj), ¹⁶tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor. ¹⁷Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si z domu něco vzal, ¹⁸a kdo na poli, ať se nevrací zpátky ani pro plášť. ¹⁹Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím. ²⁰Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zimě nebo v sobotní den. ²¹Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké do té doby nebylo od počátku světa, a jaké už nikdy nebude. ²²Kdyby ty dny nebyly zkráceny,

nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny.

²³Kdyby vám tehdy někdo řekl: ‚Hle, Mesiáš je tu!‘ anebo: ‚Tady je!‘ nevěřte. ²⁴Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat velké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené. ²⁵Hle, řekl jsem vám to předem.

²⁶Řeknou-li vám: ‚Pohledte, je na poušti!‘ nevycházejte; anebo: ‚Hle, je na tajném místě,‘ nevěřte.“ ²⁷„Příchod Syna člověka nastane jako blesk – rozzáří oblohu od východu až na západ. ²⁸Kde je mrtvola, tam se slétnou supi.“

Příchod Syna člověka

²⁹„Hned po soužení oněch dnů

slunce se zatmí
a měsíc nevdá světlo,
hvězdy budou padat z nebe
a nebeské mocnosti se zachvějí.“

³⁰Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země křivět a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí. ³¹A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý.

³²Poučte se od fíkovníku tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začnou rašit a nasazovat listy, víte, že se blíží léto. ³³Stejně tak, až uvidíte toto vše, vezte, že se už blíží, že už je ve dveřích! ³⁴Amen, říkám vám, že to pokolení nepomine, než se to všechno stane. ³⁵Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

³⁶Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani nebeští andělé – jedině sám můj Otec. ³⁷Jak ale bylo za dnů Noemových, tak bude i při příchodu Syna člověka. ³⁸Stejně

jako ve dnech před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly se až do dne, kdy Noe vešel do archy, ³⁹a ničeho si nevšimli až do chvíle, kdy přišla potopa a všechny smetla, tak to bude i při příchodu Syna člověka.

⁴⁰Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán. ⁴¹Dvě budou mlít mlynářským kamenem; jedna bude vzata a druhá zanechána. ⁴²Proto bděte, neboť nevíte, ve které chvíli přijde váš Pán. ⁴³Uvažte – kdyby hospodář věděl, ve kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a nenechal by ho vloupat se do jeho domu. ⁴⁴Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v nečekanou chvíli.

⁴⁵Kdo je tedy věrný a moudrý služebník, kterého pán ustanovil nad svým služebnictvem, aby jim dával pokrm v patřičný čas? ⁴⁶Blaze služebníkovi, kterého pán při příchodu zastihne, že tak jedná. ⁴⁷Amen, říkám vám, že ho ustanoví nade vším svým majetkem. ⁴⁸Zlý služebník by si v srdci řekl: ‚Můj pán dlouho nejde,‘ ⁴⁹a začal by bít své spoluslužebníky a jíst a pít s opilci. ⁵⁰Jeho pán ale přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná, ⁵¹odhalí ho a vykáže ven mezi pokrytce. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

O deseti družičkách

25 „Tehdy bude nebeské království podobné deseti družičkám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. ²Pět z nich bylo rozumných a pět bláhových. ³Ty bláhové si s sebou vzaly lampy, ale žádný olej. ⁴Ty rozumné si kromě lamp vzaly také nádobky s olejem. ⁵Když ženich dlouho nešel, začaly všechny podřimovat a usnuly.

⁶„O púlnoci se strhl křik: ‚Ženich přichází! Jděte mu naproti!‘ ⁷Všechny družičky vstaly a připravily si lampy. ⁸Tehdy řekly ty bláhové těm rozumným: ‚Dejte nám trochu svého oleje, naše lampy hasnou.‘ ⁹Ty rozumné jim ale odpověděly: ‚Nebude ho dost pro nás všechny. Jděte si

raději nakoupit k prodavačům.¹⁰ Když odešly kupovat olej, přišel ženich a ty, které byly připravené, s ním šly na svatbu. A dveře se zavřely.

¹¹Když potom přišly ty zbylé družičky a říkaly: ‚Pane, pane, otevři nám!‘¹² odpověděl jim: ‚Amen, říkám vám, že vás neznám.‘

¹³Proto bděte, neboť neznáte den ani hodinu, kdy přijde Syn člověka.“

O hřivnách

¹⁴„Je to, jako když si člověk při odchodu na cestu svolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek.¹⁵ Jednomu dal pět hřiven, dalšímu dvě a dalšímu jednu, každému podle jeho schopností, a odešel na cestu.¹⁶ Ten, který dostal pět hřiven, ihned šel, nechal je vydělávat a získal jiných pět hřiven.¹⁷ Podobně ten, který dostal dvě hřivny, získal jiné dvě.¹⁸ Ten, který dostal jednu, ale šel, zakopal ji v zemi a tak ukryl peníze svého pána.

¹⁹Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a účtoval s nimi.²⁰ Když přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl dalších pět hřiven a řekl: ‚Pane, dal jsi mi pět hřiven a podívej, získal jsem pět dalších.‘²¹ Jeho pán mu řekl: ‚Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále, svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.‘²² Potom přistoupil ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‚Pane, dal jsi mi dvě hřivny a podívej, získal jsem další dvě.‘²³ Jeho pán mu řekl: ‚Výborně, dobrý a věrný služebníku! Byl jsi věrný v mále, svěřím ti mnoho. Sdílej radost svého pána.‘

²⁴Potom přistoupil ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, věděl jsem, že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.‘²⁵ A tak jsem odešel a ukryl tvou hřivnu v zemi, protože jsem se bál. Podívej, zde máš, co ti patří.‘²⁶ Jeho pán mu odpověděl: ‚Ty zlý a líný služebníku! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezasel,

a sbírám, kde jsem nerozsypal?‘²⁷ Měl jsi tedy dát mé peníze směnárníkům a já bych si po návratu vzal, co mi patří, i s úrokem.²⁸ Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo jich má deset.²⁹ Každému, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.³⁰ A toho neužitečného služebníka vyhodte do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřipění zubů.“

Ovce a kozli

³¹„Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni svatí andělé, posadí se na trůnu své slávy.³² Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.³³ Ovce postaví po své pravici, ale kozly po levici.³⁴ Král tehdy řekne těm po své pravici: ‚Pojďte vy požehnaní mého Otce, přijměte za dědictví Království, které je pro vás připraveno od stvoření světa.‘³⁵ Neboť jsem hladověl a dali jste mi najíst, žíznil jsem a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a přijali jste mě,³⁶ byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.‘

³⁷Tehdy mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového a dali ti najíst anebo žíznivého a dali ti napít?‘³⁸ Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali tě anebo nahého a oblékli tě?‘³⁹ Kdy jsme tě viděli nemocného anebo v žaláři a přišli jsme k tobě?‘⁴⁰ Král jim odpoví: ‚Amen, říkám vám, že cokoli jste udělali pro nejmenšího z těchto mých bratrů, to jste udělali pro mě.‘

⁴¹Těm po své levici tehdy řekne: ‚Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly!‘⁴² Neboť jsem hladověl a nedali jste mi najíst, žíznil jsem a nedali jste mi napít.⁴³ Byl jsem cizincem a nepřijali jste mě, byl jsem nahý a neoblékli jste mě, nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘

⁴⁴Tehdy mu odpoví: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili ti?“
⁴⁵Poví jim: „Amen, říkám vám, že cokoli jste neudělali pro nejmenšího z těchto, to jste neudělali pro mě.“⁴⁶A tak toto půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Poslední pomazání

26 Když Ježíš domluvil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: ²„Víte, že za dva dny jsou Velikonoce. Tehdy bude Syn člověka zrazen a ukřižován.“

³Na dvoře velekněze jménem Kaifáš se zatím sešli vrchní kněží se znalci Písma a staršími lidu, ⁴aby se poradili, jakou lstí by se mohli Ježíše zmocnit a zabít ho.
⁵Dohodli se jen, že to nebude o svátcích, aby v lidu nedošlo k pozdvižení.

⁶Když pak byl Ježíš v Betanii a stoloval v domě Šimona Malomocného, ⁷přistoupila k němu žena s alabastrovou nádobkou velmi vzácné masti a vytila mu ji na hlavu.
⁸Když to uviděli jeho učedníci, rozhořčili se: „K čemu taková ztráta? ⁹Mohlo se to draze prodat a rozdat chudým!“

¹⁰Ježíš si toho všiml. „Proč tu ženu trápíte?“ řekl jim. „Udělála pro mne něco krásného.“¹¹Chudých budete mít vždycky dost, ale mne vždycky mít nebudete.¹²Když mi tato žena polila tělo mastí, připravila mě na pohřeb.
¹³Amen, říkám vám, že kdekoli na celém světě bude hlášáno toto evangelium, bude se mluvit také o tom, co udělala ona, na její památku.“

¹⁴Jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, tehdy odešel k vrchním kněžím.¹⁵„Co mi dáte, když vám ho zradím?“ zeptal se. Odpočítali mu třicet stříbrných.
¹⁶Od té chvíle pak hledal příležitost, aby jim ho vydal.

Poslední večeře

¹⁷Prvního dne Svátku nekvašených chlebů přišli za Ježíšem učedníci s otázkou: „Kde ti máme připravit velikonoční večeři?“
¹⁸Odpověděl jim: „Jděte k jistému člověku ve městě a řekněte: ‚Mistr vzkazuje: Můj čas nadešel. U tebe budu se svými učedníky slavít Hod beránka.‘“¹⁹Učedníci udělali, jak jim Ježíš uložil, a připravili beránka.

²⁰Večer, když byl za stolem s dvanácti, ²¹uprostřed jídla řekl: „Amen, říkám vám, že jeden z vás mě zradí.“²²Zcela zdrceni se jeden po druhém ptali: „Snad to nejsem já, Pane?“²³Odpověděl jim: „Zradí mě ten, kdo se mnou smočil ruku v míse.“²⁴Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, kdo Syna člověka zrazuje. Bylo by pro něj lepší, kdyby se vůbec nenarodil.“²⁵Jeho zrádce Jidáš na to řekl: „Snad to nejsem já, Rabi?“ Ježíš mu odpověděl: „Tys to řekl.“

²⁶Když jedli, Ježíš vzal chléb, pozhnal, lámal a dal učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, to je mé tělo.“²⁷Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něj všichni, ²⁸neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.“²⁹Ríkám vám, že od této chvíle už neokusím plod vinné révy až do dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce.“³⁰A když zaspávali žal, odešli na Olivetskou horu.

Getsemane

³¹Tehdy jim Ježíš řekl: „V tuto noc ode mne všichni odpadnete. Je přece psáno: ‚Budu bít pastýře a stádo ovcí se rozprchne.‘“³²Ale až vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“³³Petr na to řekl: „I kdyby od tebe všichni odpadli, já neodpadnu nikdy!“³⁴Ježíš mu odpověděl: „Amen, říkám ti, že ještě dnes v noci, než zakokrhá kohout, mě třikrát zapřeš.“
³⁵Petr se ale dušoval: „I kdybych měl s tebou zemřít, nikdy tě nezapřu!“ Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci.

³⁶Když Ježíš s učedníky dorazil na místo zvané Getsemane, řekl jim: „Posaďte se tu. Já se zatím půjdu tamhle modlit.“ ³⁷Vzal s sebou Petra a oba Zebedeovy syny a vtom na něj začala padat úzkost a tíha. ³⁸„Je mi úzko až k smrti,“ řekl jim. „Zůstaňte tu a bděte se mnou!“

³⁹Kousek poodešel, padl na tvář a modlil se: „Otče můj, je-li to možné, ať mě ten kalich mine! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“ ⁴⁰Když se vrátil k učedníkům, zastihl je spící. Tehdy řekl Petrovi: „Nemohli jste se mnou bdít ani hodinu? ⁴¹Bděte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení. Duch je odhodlaný, tělo však malátné.“

⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout, ale musím ho vypít, ať se stane tvoje vůle!“ ⁴³A když se vrátil, znovu je zastihl spící. Víčka jim ztěžkla únavou.

⁴⁴Nechal je tedy, znovu odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. ⁴⁵Když se pak vrátil k učedníkům, řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Pohleďte, nadešla chvíle, kdy je Syn člověka vydáván do rukou hříšníků.“ ⁴⁶Vstávejte, pojedme! Můj zrádce už je blízko.“

⁴⁷Ještě to nedořekl a vtom přišel Jidáš, jeden ze dvanácti, a s ním veliký zástup s meči a holemi, poslaný od vrchních kněží a starších lidu. ⁴⁸Jeho zrádce si s nimi domluvil znamenání: „Je to ten, kterého políbím. Toho se chopte.“ ⁴⁹ Ihned přistoupil k Ježíši a políbil ho se slovy: „Buď zdrav, Rabi!“

⁵⁰Ježíš mu řekl: „Příteli, proč jsi přišel?“ Vtom Ježíše obstoupili, vrhli se na něj a zajali ho. ⁵¹Jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, náhle vytasil meč, rozmáchl se, zasáhl veleknězova sluhu a usekl mu ucho. ⁵²Ježíš mu ale řekl: „Vrať svůj meč na místo. Všichni, kdo meč berou, mečem padnou.“ ⁵³Myslíš, že nemohu požádat svého Otce, aby mi hned dal aspoň dvanáct legií andělů? ⁵⁴Jak by se pak ale naplnila Písma, že to musí takhle být!“

⁵⁵V oné chvíli řekl Ježíš zástupům: „Vypravili jste se s meči a holemi, abyste mě zatklí jako zločince? Když jsem s vámi denně sedával v chrámu a učil vás, nezatklí jste mě.“ ⁵⁶Ale to všechno se děje, aby se naplnila prorocká Písma.“ Tehdy ho všichni učedníci opustili a utekli.

Před Veleradou

⁵⁷Ti, kdo Ježíše zatklí, ho pak odvedli k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili znalci Písma a starší. ⁵⁸Petr ho ale zpovzdálí následoval až na veleknězův dvůr. Vešel dovnitř a sedl si mezi sluhy, aby viděl konec.

⁵⁹Vrchní kněží, starší i celá Velerada pak proti Ježíšovi hledali falešné svědectví, aby ho mohli odsoudit k smrti, ⁶⁰ale nic nenašli. I když předstupovalo mnoho falešných svědků, nenašli nic. Nakonec předstoupili dva falešní svědkové ⁶¹a řekli: „Tento muž prohlásil: ‚Mohu zbořit Boží chrám a za tři dny ho postavit!‘“

⁶²Tehdy vstal velekněz a tázal se ho: „Nic neodpovíš na svědectví těch mužů?“ ⁶³Ale Ježíš mlčel. „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Boží Syn!“ náležal velekněz. ⁶⁴„Sám jsi to řekl,“ odpověděl mu Ježíš. „Říkám vám ale, že napříště uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na nebeských oblacích.“

⁶⁵Tehdy si velekněz roztrhl roucho a zvolal: „Rouhal se! K čemu ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli jeho rouhání!“ ⁶⁶Co o tom soudíte?“ „Ať zemře!“ vykřikli ⁶⁷a začali mu plivat do tváře a bít ho pěstmi. Jiní ho tloukli holemi ⁶⁸se slovy: „Prorokuj nám, Mesiáš, kdo tě udeřil?“

Neznám ho!

⁶⁹Petr zatím seděl venku na dvoře. Přistoupila k němu jedna služka a řekla: „Ty jsi byl také s tím Ježíšem z Galileje.“ ⁷⁰On to ale přede všemi zapřel: „Nevím, o čem mluvíš!“ ⁷¹a zamířil k bráně.

Tam ho uviděla jiná a řekla ostatním: „Tenhle byl také s tím Ježíšem z Nazaretu.“⁷² Petr ho však znovu zapřel. „Toho člověka neznám!“ dušoval se.

⁷³Po malé chvíli ho obklopili kolemstojící a řekli: „Urcítě k nim patříš. I tvé nářečí tě prozrazuje!“⁷⁴ Tehdy se začal zaklínat a přísahat: „Toho člověka neznám!“ A vtom zakokrhla kohout.⁷⁵ Petr si vzpomněl na Ježíšova slova: „Než zakokrhá kohout, třikrát mě zapřeš.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Třicet stříbrných

27 Ráno se všichni vrchní kněží a starší lidu usnesli, že Ježíš musí zemřít.² Spoutali ho, odvedli a vydali ho římskému prokurátorovi, Pontiu Pilátovi.

³Když jeho zrádce Jidáš uviděl, že Ježíš byl odsouzen, vyčítal si to a vrátil těch třicet stříbrných vrchním kněžím a starším.⁴ „Zhřešil jsem!“ zvolal. „Zradil jsem nevinnou krev!“

„Co je nám do toho?“ odpověděli. „To je tvoje věc!“⁵ On pak ty stříbrné zahodil v chrámě, vyběhl ven a šel se oběsit. „Když vrchní kněží vybírali ty stříbrné, řekli si: „Nelze je dát do pokladny, jsou to přece krvavé peníze.“⁷ Dohodli se tedy, že za ně koupí Hrnčířské pole, aby sloužilo k pohřbívání cizinců.⁸ Proto se mu až dodnes říká Krvavé pole.⁹ Tehdy se naplnilo slovo proroka Jeremiáše:

„Vzali třicet stříbrných, cenu za Převzácného, na kterou ho ocenili synové Izraele,

¹⁰a dali je za hrnčířovo pole, jak mi uložil Hospodin.“

Před Pilátem

¹¹Ježíš zatím stanul před prokurátorem. Ten se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl mu

Ježíš.¹² Na obvinění vrchních kněží a starších však už nic neodpovídal.¹³ Pilát mu řekl: „Neslyšíš, co to proti tobě svědčí?“¹⁴ On mu však už vůbec na nic neodpovídal. Prokurátor to velmi udivilo.

¹⁵O svátcích měl ve zvyku propouštět na přání lidu jednoho vězně.¹⁶ Tehdy tam měli významného vězně jménem Barabáš.¹⁷ Když se sešly zástupy, Pilát se jich zeptal: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše nebo Ježíše nazývaného Kristus?“¹⁸ (Věděl totiž, že mu ho vydali z pouhé zášti.)

¹⁹Zatímco Pilát předsedal soudu, jeho žena mu poslala vzkaz: „Neměj nic do činění s tím spravedlivým! Dnes jsem kvůli němu měla hrozné sny.“²⁰ Vrchní kněží a starší ale navedli davy, aby si vyžádali Barabáše a Ježíše aby nechali zemřít.

²¹Prokurátor se jich zeptal: „Kterého z těch dvou vám mám propustit?“ „Barabáše!“ zvolali.²² „A co mám udělat s Ježíšem nazývaným Kristus?“ ptal se Pilát. „Ukřížovat!“ zvolali všichni.²³ „A co udělal zlého?“ ptal se prokurátor. Oni však křičeli ještě víc: „Ukřížovat!“

²⁴Když Pilát viděl, že nic nezmuže, a že je čím dál větší pozdvižení, vzal vodu a umyl si před zástupem ruce. „Nejsem vinen krví tohoto spravedlivého,“ řekl. „Je to vaše věc!“²⁵ A všechen lid zvolal: „Jeho krev na nás a na naše děti!“²⁶ Tak jim tedy propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřížování.

²⁷Prokurátorovi vojáci vzali Ježíše do paláce, kde se k němu sešla celá posádka.²⁸ Svlékli ho a přehodili mu rudý plášť.²⁹ Upletli trnovou korunu, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu: „Ať žije židovský král!“³⁰ Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy.³¹ Když se mu dost naposmívali, svlékli mu ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli k ukřížování.

Golgota

³²Když vyšli, potkali jednoho člověka z Kyrény jménem Šimona a přinutili ho nést mu kříž. ³³Když dorazili na místo zvané Golgota (což znamená Lebka), ³⁴dali Ježíšovi napít octa smíšeného se žlučí. Jakmile to okusil, nechtěl to pít. ³⁵A když ho ukřižovali, losovali o jeho šaty, aby se naplnilo slovo proroka:

„Rozdělili si mé šaty,
o mé roucho házeli los.“

³⁶Pak tam seděli a hlídali ho. ³⁷Nad hlavu mu dali nápis s jeho proviněním: TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL.

³⁸Spolu s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po levici. ³⁹Kolemjdoucí pokyvovali hlavami ⁴⁰a posmívali se mu: „Hej, když umíš zbořit chrám a za tři dny ho postavit, zachraň sám sebe! Jestli jsi Boží Syn, slez z kříže!“ ⁴¹Podobně se mu vysmívali i vrchní kněží se znalci Písma a staršími: ⁴²„Jině zachránil, ale sám se zachránit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď sleze z kříže a uvěříme v něj!“ ⁴³Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece: „Jsem Boží Syn!“ ⁴⁴A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.

⁴⁵V poledne se po celé zemi setmělo až do tří hodin.

⁴⁶Okolo třetí pak Ježíš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabach-tani?“ to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

⁴⁷Když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Ten člověk volá Eliáš!“ ⁴⁸Jeden z nich rychle odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na prut a dával mu napít. ⁴⁹Ostatní říkali: „Nech ho, uvidíme, jestli mu přijde na pomoc Eliáš!“

⁵⁰Ježíš znovu hlasitě vykřikl a vypustil ducha. ⁵¹Vtom se chrámová opona roztrhla vedví odshora až dolů, země se třásla, skály pukaly, ⁵²hroby se otvíraly a těla mnoha zesnulých svatých vstala. ⁵³Ti pak po jeho vzkříšení vyšli

z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem. ⁵⁴Když setník a ti, kdo hlídali Ježíše s ním, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se vyděsili a říkali: „Opravdu to byl Boží Syn!“

Hrob ve skále

⁵⁵Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které Ježíše doprovázely z Galileje a pomáhaly mu. ⁵⁶Mezi nimi také Marie Magdaléna, Marie, matka Jakubova a Jozesova, a matka Zebedeových synů.

⁵⁷V podvečer přišel bohatý člověk z Arimatie jménem Josef, který se také stal Ježíšovým učedníkem. ⁵⁸Šel Pilát požádat o Ježíšovo tělo a Pilát mu nechal tělo vydat. ⁵⁹Josef tělo vzal, zavinul do čistého plátna ⁶⁰a pochoval do svého nového hrobu, který si vytesal ve skále. Dveře hrobu zaválil velkým kamenem a odešel. ⁶¹Naproti hrobu seděla Marie Magdaléna a ta druhá Marie.

⁶²Nazítří, po dni příprav, se vrchní kněží a farizeové sešli u Pilát. ⁶³„Pane,“ řekli mu, „vzpomněli jsme si, že když ten bludař ještě žil, řekl: ‚Po třech dnech vstanu.‘ ⁶⁴Nariď tedy, ať je hrob hlídán až do třetího dne, aby snad v noci nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal z mrtvých!‘ To by byl ještě horší blud, než ten první!“

⁶⁵„Máte stráž,“ odpověděl jim Pilát. „Jděte a hlídejte, jak umíte.“ ⁶⁶A tak šli, zapečetili kámen a obsadili hrob strážnými.

Není tu, vstal!

28 Když skončila sobota a svítalo na první den tří dne, přišla se Marie Magdaléna a ta druhá Marie podívat na hrob. ²Vtom nastalo veliké zemětřesení, neboť z nebe sestoupil Hospodinův anděl. Přišel, odvalil kámen ode dveří a posadil se na něm. ³Jeho obličej zářil

jako blesk a roucho měl bílé jako sníh. ⁴Strážní se strachem z něj roztřáslí a zůstali jako mrtví.

⁵„Nebojte se,“ řekl anděl ženám. „Vím, že hledáte ukřižovaného Ježíše. ⁶Není tu, vstal, jak předpověděl. Pojdte se podívat, kde ležel Pán. ⁷Pospěšte si a řekněte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých. Hle, předchází vás do Galileje, tam ho spatříte. To jsem vám měl říci.“

⁸S rozechvěním a s nesmírnou radostí tedy pospíchaly od hrobu a běžely to oznámit jeho učedníkům. ⁹Cestou se s nimi náhle setkal Ježíš. „Buďte zdraví,“ řekl. Padly před ním na kolena, objímaly mu nohy a klaněly se mu. ¹⁰„Nebojte se,“ opakoval jim Ježíš. „Jděte vyřídít mým bratrům, ať jdou do Galileje. Tam mě spatří.“

¹¹Zatímco ženy odcházely, někteří ze stráže dorazili do města a oznámili vrchním kněžím všechno, co se stalo. ¹²Ti se shromáždili a po poradě se staršími dali vojákům spoustu peněz ¹³se slovy: „Mluvte takhle: ‚V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, když jsme spali.‘ ¹⁴Kdyby se o tom doslechl prokurátor, my ho uklidníme a postaráme se, abyste neměli potíže.“ ¹⁵Strážní vzali peníze a dělali, jak byli poučeni. A toto vysvětlení je mezi Židy rozšířeno až dodnes.

Já jsem s vámi

¹⁶Jedenáct učedníků pak odešlo do Galileje na horu, kterou jim Ježíš určil. ¹⁷A když ho spatřili, klaněli se mu, i když někteří pochybovali.

¹⁸Ježíš k nim přistoupil a řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹Proto jděte, čiňte učedníky ze všech národů. Křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého ²⁰a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen.“